Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 2199 — SIX PAGES — NGÀY THỨ SÁU 11 DÉCEMBRE 1925. — NGÀY 26 THÁNG MƯỜI NĂM ẤT-SỬU — SÁU, TRƯƠNG — NĂM THỨ 17

DIRECTEUR—PROPRIÉTAIRE
NGUYỄN-VĂN-CỦA
Téléphone: 203
(Adresse télégraphique)
LỤC-TỈNH—SAIGON

GIÁ BÁN

	nước-pháp	ngoại-quốc
Mỗi năm.....	13 $ 00	..... 15 $ 00
Sáu tháng.....	6 50	..... 8 00
Ba tháng.....	3 50	..... 4 50

BÁN LẺ MỖI SỐ.... 0 $ 06
Mua báo thì kể từ ngày mồng một và ngày 15 mỗi tháng và phải trả tiền trước.

Lục Tỉnh Tân Văn

(LỤC-TỈNH TAN-VAN & NAM-TRUNG NHỰT-BÁO REUNIS)

聞新省六 報日中南

JOURNAL QUOTIDIEN

NHỰT BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và ngày chúa-nhựt

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 4127

POUR LES ANNONCES
S'ADRESSER:
A Saigon: aux Bureaux du Journal rue Catinat; 152-155-157 (1er étage)
A Hanoi: aux Bureaux du Trung-Bắc Tân-Văn.
A Paris: chez MM. Davigion, Bourdet & Cie 9, rue Trémoulet.
Un traité à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.
Pour chèques và mandats gởi mua báo thì đề ngay cho M. NGUYỄN-VĂN-CỦA Tổng-lý Lục-Tỉnh Tân-Văn, còn bài về đăng báo thì đề cho M. LÊ-HOÀNG-MƯU chủ bút.

THOMAS PHƯỚC BỊ BẮT

Trừ mối hại lớn cho Bá-tánh.
Nên thưởng những người có công.

Tên Thomas Phước nổi danh từ ngày lường lấy bộ ghế «Sa-lông» tại tiệm Chin-Trọng ở đường Amiral Courbet. Ai nấy đều biết Thomas Phước là tổ điếm, song không để trước nó đã làm nhiều chỗ rồi mới là tới Chin Trọng.

Từ ngày sang đoạt bộ đồ Sa-lông nơi tiệm Chin-Trọng rồi, thì linh-kin ngày đêm tìm kiếm nó luôn. Nhờ lường đồ Sa-lông mười xe mui chở, linh mới tìm ra mối. Chẳng chi lạ, hễ nó mướn xe-mui chở đồ thì tìm hỏi xe-mui. Hỏi ra mới hay, khi chở đồ tại tiệm Chin-Trọng rồi, tình-nhân của Phước ngồi xe đi tới cầu tàu hãng Năm-Vang ngừng đề. Chất đồ xuống rồi, trả tiền cho xe-mui đi; tình-nhân của Phước mới kêu xe kéo chở đi mà không ai biết đi đâu mà chỉ. May sao đêm nọ thầy Đội-Tẹ bót 2e, lần hồi bọn xa-phu, dụng tên nào cũng hỏi mà không ra mối; khuya lại hỏi tới một tên xa-phu Bắc-kỳ, hỏi thình linh, mà tên xa-phu nói chở vô Xóm-dầu trả có năm cắt bạc. Thầy Đội-Tẹ mừng, gởi xe-máy, lếu ngồi xe-kéo biểu kéo vô Xóm-dầu chỉ nhà, thầy cho một đồng-bạc. Xe-phu mừng, liền chịu kéo đi. Vô tới Xóm-dầu, chỉ thiệt căng nhà, vợ chồng Thomas Phước mướn ở với người chị ruột nó. Và hôm-tai thức vậy đó. Rồi đầu, lâu việc, hay là Thomas Phước nghi mà bỏ đi, nên khi có-bót tới vậy rồi chỉ bắt đặng chị nó với một chầy sửng sáu và bốn bì thuốc dạn. Sửng sảy hiệu súng của Grands Magasins Charner. Hỏi chỉ nó, thì chị nó khai rằng: «Thomas Phước mới hồi 10 giờ sớm mai nầy vợ chồng đề huề mướn xe chở cái chở bộ đồ Sa-lông đi đâu không biết!»

Nhờ công sốt-sắng của thầy Đội-Tẹ mà bắt đặng súng ống thuốc đạn và người chị của Thomas Phước, giải lên Biện-lý phòng giam. Từ đây, giao vụ Thomas Phước về phần linh Cholon nơm theo truy tróc. Tưởng nó ở Cholon cũng là dẫn tỉnh nhân đào tị chốn nào, để đâu Phước không thèm đi, cứ việc ở Saigon làm ăn mãi mãi. Linh truy tróc mặc linh, Thomas Phước làm ăn cứ việc làm ăn. Đêm 4 rạng mặt 5 Décembre, Thomas Phước vào ăn trộm nhà M. Verspyck, người Hồng-mao ở đàng Larclause, cạy tủ-sắt lấy bạc tiền cũng bộn. Mới làm nhà M. Verspyck đêm 4-12, tới bữa hôm qua, là 10-12, Thomas Phước hiệp với ba tên ăn-cướp cựu, ngồi xe-hơi neo đề tại đàng trên, rồi đi bộ xuống đàng dưới đàng mé-sông, gặp kho dầu, ngồi mà chực khách. Tên nào cũng có súng sáu trong lưng. Rủi cho một tên khách ở Cholon ra Saigon, đi xe kéo vừa tới đó, bị bọn Phước đưa súng sáu ngay mặt mà lấy bộp phơi, đựng mười ba ngươn bạc. Nhờ tên xe-kéo, thừa lúc chộn-rộn kéo xe chạy xe-xa mà la, xảy đâu có tên Khách-trú khác nghe la chạy tới tiếp theo bắt bọm. Theo nà quả, các bọm mới rút súng bắn khách ta một phát vô bắn ch. Tưởng bắn vậy đặng giải nguy, chẳng ngờ tiếng súng nổ kêu người tứa ra đông nức. Thiên-hạ mới rước riếc theo; hai bọm chạy vuột, còn hai bọm liệu chạy không khỏi mới chung xuống đám lách dựa mé-sông mà trốn. Không chịu bỏ, thiên-hạ xúm cản buội lách mà bắt. Hai cậu một quả, phải cam lội xuống qua mé bên kia tẩu thoát. Chẳng ngờ vừa qua tới, đã thấy có hai tên linh chực sẵn nắm đầu. Trong hai bọm bị bắt đây, có tên Thomas Phước. Coi ra quả là tướng học-trò mà bộ giỏi ăn-cướp. Thiếu gì tên, phải một tên Phước đó mà hết sao. Có khi kêu Tỵ, có khi kêu Phước, các có bản phấn may mỗi gặp một hai trận cười, kêu tặng là thầy Thomas. Không biết Tô-ma Tô-mách gì, bắt đặng mới tường, chánh danh thầy Tỵ.

Tỵ còn cha-mẹ; có ba anh-em; hai trai một gái. Tỵ là út; nhà ở miệc Bàng-cờ. Anh nó làm sở Hỏa-đồ, làm ăn tử-tế. Chị của nó lại là tình nhân hay là vợ của một thầy thông dây-thép biệc hiệu là H. T. Còn nó từ nhỏ lớn lên đã tập tành hoang đàng, phóng đãng ăn chơi, không biết một nghề gì tùy thân cả thảy. Đã vậy — ấy cũng là lẽ cố nhiên — nó không thuận thảo gì với anh với chị. Anh nó không ưa, duy có chị nó thương — tánh đờn-bà hay thương em trai — nên nó vẫng lai nơi chị nó.

Nhắc lại năm trước, cũng vì anh nó ghét mà mạch cho linh bắt nó, trong lúc nó ngồi quán, trong lưng có súng-sáu. Nó bị ở tù một năm. Mãng về đình trú tại nhà chị nó ở miệc Bàng-cờ. Không lý ngồi mà chịu nghèo, trước hết Tỵ — kêu tên Tỵ thì trúng hơn tên Phước — trước hết theo tiếng đồn vậy, Tỵ vào hãng lớn trộm đồ và lấy súng sáu với thuốc. Làm đặng hãng lớn rồi, Tỵ đuổi cái xe-máy dầu, đem về giấu gần nhà chị n. Nhờ anh nó mạch — cũng là anh nó — linh mới biết mà tìm tới bắt; song bắt đặng xe với bà-già chủ nhà, Tỵ chạy vuột. (*Vụ nầy, ai nấy đều lấy làm lạ sao có-bót không bắt chí nầy, lại bắt bà-già chủ-nhà, vì bà nầy cho chỉ nó ở đậu, chớ không biết nó là ai.*)

Chạy vuột đi rồi, cách vài bữa Tỵ lần mò về, rình nhà, hễn anh nó một phát súng sáu trúng trợt trên tráng, nên ngã mà không chết. Khi anh nó ngã, nó lụt lưng lấy bốp-phơi đựng mấy chục đồng bạc. Nó đông đi mất, linh chờ anh nó vào nhà-thương. Bót mới troản cl o linh truy tróc Tỵ. Linh nghe tới đều biết, vì trước vụ nầy, nó có gợi một cô con gái nhà-giàu nào ở đâu, lấy làm vợ chồng, đem về ở rồi sang đoạt của. Cô nầy có đi thưa mà linh chưa bắt đặng.

Lúc quân linh đang tầm bắt, Tỵ dọn-dẹp theo hạng phong-lưu, bận đồ u-oe, mang giầy ăn-phôn, đón nhà và đón chị vô Xóm-dầu, rồi Tỵ mới đi làm ăn cách khác. Ra đàng Ca-ti-na, vào tiệm Annam gặt lấy một cái máy nói với đa bát Cát-lương. Vào tiệm Vuutioux gặt lấy súng. Lên xe-lửa giựt bạc của tên Khách-trú. Tới tiệm Chin Trọng gặt lấy bộ ghế phòng-khách. Rốt hết cạy tủ-sắt nhà người Hồng-mao ở đàng Larclauze rồi mới, lúc hết thời tỏ trắc, mới sanh nghề đón ngõ chận đàng cướp cạn!

Tóm lại bớt một con nhỏn mét mũi, bắt đặng Thomas Phước Tỵ thật rõ trừ hại cho bá-tánh quá nhiều. Nhưng mà công lao nầy không ở ai, vì gặp dịp, bà-tánh vậy bắt nó. Nếu muốn lễ công trong vụ nầy, thì công lớn về phần thầy Đội-Tẹ, với Quản-Báu, vì nhờ hai ông ấy sốt sắng, mới bắt đặng súng và thuốc đạn tại nhà nó ở Xóm-dầu. Nếu lúc đó các bảo hàm thinh, là không muốn nơi cho bề-bạ ra ngăn trở bước đàng Mật-thám. Nay Thomas Phước Tỵ đã bị bắt, tưởng quan trên, thưởng phạt phân minh như ông Arnoux, công nên thưởng-công Đội-Tẹ và Quản-Báu chút gì, cho mọng chí chức việc trong cơ, rằng sức trừ làng khử bạo.

DƯƠNG-BÁ-ĐƯƠNG.

BẢO LUẬT BINH VỰC CHO KẺ LAO-ĐỘNG

I

Trước kia kẻ đi làm lời tớ khác-nào như là kẻ nô-lệ nghĩa là đã đem cái thân-phận mà đi ở với ai thì đâu phải chịu sự đau-đớn thiệt thòi gì cũng phải chịu. Còn như người làm thầy thì hưởng biết bao nhiêu sự sung sướng, họ chỉ lấy đồng tiền mà đè nén người, không mấy người có bụng thương đến kẻ đổi chén cơm lấy chén mồ-hôi mà đổi đắt với kẻ tớ tỉ lấy cái tinh nhơn đạo.

Nhưng phong hội ngày một mở mang, kẻ đi làm công bây giờ khác với kẻ làm công trước kia, họ đã tỉnh ngộ mà biết rằng kẻ giàu có chẳng qua là kẻ ngồi không mà hưởng cái kết-quả của sự khó nhọc của họ.

Vì thế cho nên bây giờ, kẻ lao-động đã tìm cách bình vực lợi-quyền mà yêu cầu những điều thiết thời.

Cái phong-trào biết bình gìn sanh-mạng và quyền lợi nay cũng đã trận sang tới ta, kẻ lao-động nước ta bấy giờ cũng đang mong mỏi được hưởng những quyền lợi như những kẻ lao-động ở bên Âu mỹ.

Thấy dân ta có những sự ao-ước như vậy cho nên hôm 27 Septembre 1925 quan Toàn-quyền có thông tư cho phòng Thương-mãi ở Haiphong để hỏi ý-kiến rằng đối với kẻ lao-động ở nước ta bây giờ nên xử-trí ra làm sao ?

Theo như ý-kiến ông Chenu thì ông thì-hành đạo-luật bình vực cho kẻ lao động ở nước ta được, vì tánh linh người dân ở đây chưa có thể được hưởng những quyền lợi ấy được.

Còn như theo ý-kiến ông Hersant thì ông lại chống lại những lời biện-luận của ông Chenu. Ông Hersant nói rằng khắp các thuộc địa ngày nay, đâu cũng được hưởng đạo luật bình-vực cho kẻ lao-động.

Tuy rằng, theo ý ông Hersant, ở bên Pháp thường hay có xảy ra những sự rủi ro, cần phải có đạo luật bình-vực cho kẻ lao-động, nhưng hà ở bên Đông-pháp không có những sự ấy hay sao ?

Vậy tám tắc theo ý-kiến ông Hersant thì ông bèn rằng nên nhóm một hội-đồng có đủ các hàng đại biểu các nhà công thương bàn đính rồi thảo một đạo luật thích hiệp với sự cần dùng phong-hóa, tánh tình của người bổn-xứ.

Ấy, đại-khái dư-luận người Pháp ở ngoài Bắc đối với đạo-luật bình-vực cho kẻ lao-động là thế.

Còn dư-luận người Pháp ở Nam-kỳ nầy nên như thế nào ?

Theo như lời một nhà buôn lớn người Pháp mà bạn đồng-nhiệp « Le Courrier Saigonnais » chất vấn thì nhà thương mãi đó nói rằng: có bình-vực thì bình-vực cho người Pháp, chớ còn người Annam thì chưa cần bình vội . . . »

Còn ngoài ra thì các nhà công-thương người Pháp ở đây cũng không muốn tán thành!

Nói tóm lại đâu ở Bắc hay ở Nam người Pháp đều cùng mang một ý-kiến như nhau cả, hễ Chánh-phủ bảo-hộ muốn mở mang đều gì thì họ đều gởi tay lên mà la rằng: « không được, người Annam chưa hiểu nghĩa ru . . . »

Nhưng ta cũng phải biết rằng lợi làm sao mà các nhà công thương Pháp ở đây không muốn cho Chánh-phủ thi-hành đạo luật ngày 9 avril 1898 (1) ở đất nầy ?

Người nào có ý lưu-tâm tới việc công thương nước ta thì cũng đều biết rằng bao nhiêu tiệm lớn xưởng to ở trong nước ta đều là người nước ngoài dùng làm cả, nhưng phần nhiều thì là người Pháp.

Trong mỗi xưởng hay mỗi tiệm, ít ra là cũng có bao nhiêu người bổn-xứ làm công. Ở vào những nhà thương-mãi thì tỉ khi có xảy ra những sự rủi ro, nhưng trong các xưởng lớn thì không mấy khi lỗ không có sự rủi ro, cứ coi các báo hằng ngày thì đủ biết, không mấy ngày là trên tờ báo không thấy có đăng chuyện người thợ máy chết vì máy đè, người thợ lặn chết vì bị ép v. v., những chuyện đó tỉ khi con nhà lao động có thể tránh được.

Nếu ở Đông-pháp ta đây không có thi-hành đạo-luật bình-vực cho kẻ lao-động thì kẻ nào bị rủi ro thiệt mạng còn làm vì có gì đứng ra binh vực cho gia-quyến người ấy được ?

Cái thân một anh « A-NA-MÍT » nghèo khốn kia ai có kể chi !

Nhưng ta phải biết rằng Chánh-phủ Bảo-hộ nếu có lòng thương dân An-nam mà nay mai thi hành đạo luật ngày 9 Avril 1898 thì kẻ nào rủi bị tàng tật đã có chủ phải nuôi ; nếu có bị thiệt mạng thì thế quyền cũng có chủ nuôi cho. Mỗi khi mà người làm công bị sự rủi ro mà chủ phải trông coi như thể thì phiền và tốn cho kẻ làm chủ biết bao nhiêu, những nhà tư bổn đại gì mà chịu những sự «phiền» nầy !

Hỏi những cớ đã kể trên nầy cho nên các nhà tư-bổn buôn-bán ở đây mới có ý không muốn cho kẻ lao-động ở nước ta được hưởng những lợi quyền trong đạo luật bình-vực cho kẻ lao-động.

Mới nghĩ, ai cũng tưởng rằng các nhà tư-bổn khôn-ngoan, song có nghĩ cho kỹ thì mới biết rằng nếu Chánh-phủ không thi-hành đạo luật bình vực cho kẻ lao-động thì cơ ngăn-trở lớn trong cái tiền-đồ thực-dân của người Pháp ở đây, một ký sau sẽ xin bàn tường.

M. C.

(1) Đạo luật ngày 9 Avril 1898 tức là đạo luật bình vực cho kẻ lao động ở bên Pháp (M. C.)

CƯỚP XE-LỬA

Trần-Chiêu Phó bang Quảng-Đông, nhà ở đàng Lefebvre số 21 cớ bới rằng sớm mai hôm kia (9-12) lối 5 giờ 3/4, đi xe-lửa đàng giữa, y bị hai tên cướp đàng Annam cầm súng sáu đưa ngay mặt y và lụt-lưng lấy bốp-phơi của y có đựng 56 $ 00, bài chỉ và giấy ngu.

Phải cũng bọn của Thomas Phước Tỵ làm Trần Chiêu đây chăng ?

HỒNG-GIÁP-TỪ

Bắt từ số báo mai, 12 Décembre, bổn báo sẽ có đăng thêm một bổn tiểu-thuyết trinh-thám tựa đề là «HỒNG-GIÁP-TỪ» của soạn-giả Song-Long Hồng-Chi, để giúp vui chư-quí độc-giả trong cơn nhàn rảnh.

Trong thiên tiểu thuyết nầy qui độc giả sẽ thấy đủ tài hay, trí xảo của một vị anh-hùng.

B. B.

Coi Hoa-Hải Tân-Văn và Ái-trợ nơi trương thứ ba và thứ tư.

NỢ NƯỚC ƠN THẦY

Phàm làm người sanh trên thế, dầu cho ai cũng phải làm đền nợ nước, ơn thầy; song cách trả nợ nước nghĩ đà khó trả. Vì tại sao vậy ? Ấy là : Mỗi nợ của vua, vì như sưu-thuế chẳng có bao nhiêu mà buộc cho mọi người lo lắm, trong một năm 12 tháng, trong một tháng có 30 ngày, bắt tay làm từ quanh năm cho chí cốt mà lo đóng thuế cho nhà-nước không khan, thật là khổ quá. còn như ra đâu quân giặc nước, đóng xông, tây đột, nam dẫn, bắc trừ, xuống tàu, đột pháo, trải mặt phò vua, hết lòng ngay cùng chúa cho trọn đạo vua tôi, nếu đời thái bình thạnh trị, thì con dân đặng lập nghiệp an cư, bằng gặp nhằm hồi loạn lạc, nhơn dân đồ-thán, vua lo cho dân ngủ nghề an giấc ; thầy lo cho trò trí hóa mở mang.

Phận làm người bổ cáu là : Ấu trường phải lo bảo quốc cứu vương, cho vẹn đạo bằng cùng chúa, vì như sưu-thuế trong mỗi năm đáo tuế, phải lo đóng đủ, đừng ăn chùm, ở dụm, trốn xâu, lậu thuế, nhằm cho thuế người cũng chẳng bao lâm, phải toan bồi đắp, đừng để diêng tri, nếu có nước trị thì nhà an, bằng nước không trị thì nhà sao đặng yên như bàn thạch. Bởi vậy cho nên những hạng người, vì chưa quán linh, trí kỷ bất thâm, trông số thì phải đi ngay, chớ có nài cực nhọc mà đem lòng thối thoát từ nan. nhiều tay bắt thâm trúng số đi, rồi vào cơ trốn chui, trốn nhủi, đã biết cho làm quốc linh, tức phải chịu cực nhọc, mỗi tuần một mặt một cốn, bỏ cha mẹ, lìa vợ yếu với con thơ, song ngoài 60 mươi năm nay kể từ nhà-nước Langsa qua chiếm cứ cõi lãnh Nam, cái cách cai trị rất công bình, mực thước, có đi tiền mấy cấu : Tự-do, bác-ái, bình-đẳng (Liberté Fraternité Egalité) không tư vị ai, không hiếp bổ ai, thấy chẳng đặng đi bà nhứt thể, với kỷ bất thâm ai trúng phải đi, ai không chẳng buộc, trừ ra mấy người trúng số thâm mà quan thấy bắt mạch có vương mang tật bịnh, thì bắt ; mới bắt qua người số kế, nhưng cũng xét coi kỷ lưỡng; mà lạ thay, tôi đã nhâm nghe nơi chốn thôn quê, hễ đến kỳ đi bắt thâm thì tiếm lông mọi người đều kinh khủn, sợ sệt chẳng cùng, nếu làm người mà có cái tánh khiếp nhược kỳ thì có trông mong chi nợ nước trả rồi.

Song le lẽ có nhiên, làm người phải ăn lo đền nợ nước ơn nhà, mới gọi là bậc tu-mi nam tử, dầu c o Tây quốc, Nam bang buộc người dùng có quên cái sự làm đền nợ nước, nền nhứt nhựt vô vương sao cho khỏi thiên-hạ đảo huyền, thảm gầm cho mối nợ nước nầy ăn cần biết mấy, thảm thay cho những người thấy việc phải không làm, đành ngó lấp cho qua ngày tháng. Toan trách bề kia thế nọ khu giữ phận trách nhậm cho nước nhà sao có bổ buộc người làm vậy...

Nếu làm vua mà không tường, trị quốc không dân thì làm vua với ai, đặc ra con người sanh ra ở đời có ba bực, phải thờ cả ba như một, là : «Quân, sư, phụ» vua, thầy lại với cha; phải biết cách đặt bia ra, biết tôn tỵ thượng hạ, phàm làm vua chúa là nhà nước chớ ai, lúc bình thời thì chẳng có nói chi, rủi gặp nhằm hồi nước loạn, trên vua ưu tư thảo lức, ăn không ngon, nằm chẳng ngủ, sợ e mất nước hại dân, hàng văn-ban, võ bá tức không giải giáp, gắp lúc chiến tranh ăn sương, nằm tuyết, đổ máu nơi chiến trường, trải mặt phơi gan mà đền ơn sâu nghĩa nặng cho vua, còn dưới phần lê hoác chi dân gặp nhằm khi giặc giã dấy loạn có chẳng có thế nằm an mà chịu.

Công ơn thầy lo cho trò hiểu thông sự lý, văn chương gồi gèm tánh tình, nếu trò nào mà học giỏi văn, khuyên điêm nhiều, thầy lại càng thương nhơn con rượt, mà đặt ra học kỳ một trường như con một nhà, đứa nào học giỏi thì thầy ban khen trọng thưởng, phàm đứa nào u-mê, khờ dại thì thầy quở phạt dành đòn, lòng thầy lo cho những các học sanh, mau hước đến nơi đến chốn đường tấn-hóa, đến kỳ thi mà trò nào đỗ cao thì thầy mảng lòng tự đặng vàng sông Lệ, toại chí dưỡng ngọc non côn.

Bằng trò nào thi rớt, tên không ghi vào bản hồ thi đã thầy buồn dường bị hóa-tai hư hại gia-đình ; còn học sanh đứa nào lo ăn-cỡ trau giồi theo việc sách đèn, rằng lời chịu lụy, khuôn phép lễ nghi thì thầy lại càng đắc chí, vì thầy sợ e lỗi cầu : Giáo bất nghiêm sư chi dọa. Nên mới giản khuyên cho các học-sanh cải tà qui chánh, còn những đứa bỏi sự nhảm chẳng ra gì phàm học trò đầu còn tại trường nội gần nơi cửa Khổng, hoặc đã thôi học rồi thế thì phải minh tâm khắc cốt ơn thầy, vì cha mẹ có công sanh dưỡng, còn thầy thì có công dạy giỗ chăm nom về đường giáo dục. Hỡi ai xin chớ quên hay là khuất lấp hai điều ấy !.. Nên có lời tục ngữ rằng :

Ơn cha nghĩa mẹ sâu tày biển,
Nợ-nước ơn-thầy nặng lợ non.

NGUYỄN-HỮU-TÍNH.

Lời ngỏ cùng Chư tôn

cựu môn đệ ông LÊ-QUANG-RẠNG

Có nhiều ông trong cựu môn đệ của ông Lê-quang-Rạng, xướng bày tiệc thiết nghĩa với thầy trong lúc thầy bỏi hưu dưỡng lão và có xin được phép quan Đốc-lý thành-phố Cholon đến ngày 2 Janvier 1926, tám giờ chiều sẽ bày tiệc đặng thỉnh thầy đến vui vầy sự độ tại nhà tiệc Đức-Lợi môn bài 110, đường Paris, Cholon.

Vậy xin chư-tôn ai là cựu môn đệ của ngài có lòng hảo tâm với thầy trong lúc tuổi cao đầu bạc, và sẵng lòng chung vui giúp ích cho nhau xin do nơi M. Nguyễn-văn-Cứng ở đường Roland Garros số 18 Saigon.

Ít lời thành thật xin chư-tôn niệm tình.

XE-KÉO LÀM GỠ-REO

Nghe nói rằng hồm 7 Décembre nầy, ở châu-thành Longxuyên không có một cái xe-kéo nào vơn-vơ chạy tới chạy lui, kéo lên kéo xuống gì cả. Ấy là bọn kéo-xe làm gỏ-reo đó !

Tại sao mà bọn xe-kéo làm gỏ-reo ? Nếu theo tin không lắm, thì cũng tại Cò-kê linh-tráng gì lại đó đi-dẫn lắm; nên làm cho cả bọn bắt bình thái thậ m.

Vậy để độ tin chắc coi gốc tích bỏi nơi đâu rồi sẽ thuật tiếp cho độc-giả làm đắc. Mà tay nói thì nói vậy chớ biết có lâu lắc gì không ! E rồi đây thì cũng ôm gọng mà chạy ngó ngộ như cũ.

Chớ chi châu-thành Saigon ta mà bớn nào các-cớ bày đặc làm gỏ-reo thì một chuyến chơi ; thì chắc là ngộ lắm đa. — Mấy thuở !

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Đông-pháp thời-sự

SAIGON

Tại trời lạnh đó đa

Thiệt trời lạc nầy thật là lạnh-lẽo quá. Ấy cũng vì lập đông. Bởi vậy cho nên có nhiều người hễ sáng ra thì đã thấy rung lập-cập.

Ấy, mà cũng vì sự lạnh đó nên mới khiến cho cô Tra-thị-Nở, 26 tuổi, ở tại đang hẻm Bd Kitchener, trở lòng thảm, nhơn dịp nầy đây, bèn lẻ-lẩy một bộ đồ nỉ sám giá đáng 45 đồng của tên Tra Yvette, ở đường Frères-Louis, số 323, đặng để dành mỗi buổi sáng trộng vô cho ấm.

Đòn-bà như vậy thật là đúng quá, sang quá. Hèn chi mà chẳng nói cái đời nầy là cái đời văn-minh sao được. Mà khổ, tưởng là lấy bộ đồ nỉ rồi để dành mặc cho ấm được chút nào, chẳng dè lay-quầy đã thấy bị giải lên tòa, để chờ ngày xử.

Mà thôi, vậy cũng tốt. Hễ lọt vô khám rồi đây bị cái nỗi khổ thì chắc cầu trời có trở thết cách nào cũng không bao giờ biết lạnh là sao. Ấy cũng là cái phương pháp tối cao để dụng trong lúc đông thiên đó vậy.

∴

Mất vì cách nào

Lưu-Sum, khách Quảng-đông, làm nghề thợ thiếc, nhà ở tại đàng Paul-Blanchy số 377, vừa rồi khách ta đi xuống bốt than-thị ở-đi với ông Cò xin thương giùm chút phần. Nghe qua ông Cò không hiểu sự chi, nội ngọc-ngân một hồi rồi mới bảo thông-ngôn hỏi coi khách ta muốn nói muốn hỏi cái gì. Chừng mới hay rằng khách ta có một cái bóp-phơi trong đựng một số bạc 24 đồng sáu các và các giấy tờ riêng nầy nọ, mà rồi chẳng biết sao đâu mất, kiếm hoài mà chưa được.

Ông Cò bèn hỏi: Ni nói mất mà mất chỗn nào và mất cách nào, ni có biết không? Khách ta ngơ ngẩn một chập rồi mới nói: Ngô không biết nữa!

Á há, nói vậy thì ai trợt quá! Mà thôi, ni nói vậy hay vậy, đi về đi, để thằng-thằng rồi quan lớn sai linh trang đi đo kiếm giùm cho.

Đoạn khách ta xá một cái rồi ri-riu đi ra, mà gương mặt coi méo-xẹo.

∴

Chia gia-tài

Cô A..., làm quản-lý nhà hàng « Café Parisien » ở đàng Paul-Bert số 194; thì cô đang buồn-bán xăn-xăn, ngày đêm khách sang vào ra ourp-ourp, cho ẻo chi mà gọi rằng phiền-phức. Còn như sự lỗ lời thì cái đó dễ sau rồi sẽ biết chớ. Có đe đâu bữa rồi cái xui ở đâu đem tới, có một bọm nào chẳng rõ, thừa lúc đêm khuya vắng-vẻ bèn lẻn đến, trước hết lấy cái hình bóp-bố lớn giá đáng 15 đồng (đem về để dành cho con chơi đa) kế đó quơ nào là một chiếc vòng vàng giá đáng 30 đồng, một chiếc nhẫn bằng vàng giá đáng 10 đồng và một cây kiểm cỏ nhẫn hột trai Nhựt-bổn giá đáng 8 đồng. Lấy xong bao nhiêu đó rồi rút đi ra êm. Vậy chớ ở lại đó mà làm chi cho chúng bay được chúng bắt.

Ôi, người ta thì vào nhà hàng đặng uống rượu uống chả, còn bọm nầy thì vào đặng quyết chí ăn gia-tài. Trong thế hồi trước có hồn hiệp gì trong đó it nhiều sao chớ.

Làm cái thói gì-man ấy, thế nào lại khỏi chun vào khám lớn đặng làm bạn với chũ-ngọc. Chẳng kịp thì chầy!

∴

Đòn-bà mấy kẻ

Cô Ng-thị-Huê, 26 tuổi, làm ăn nghề gì không rõ, nhà ở ngoài Saigon, gần lối chỗ số rác. Coi mặt mày thì vậy mà lòng gian hàng quá lẽ; tưởng lại trong đám nữ lưu xưa nay cũng it có chị nào bằng. Vừa rồi đây cô ta dẫn vào sở Tạo tác trong Cholon lén rin kết một khác ông nước bằng chỉ giá đáng 10 đồng rồi ôm đi ra. Chẳng dè trời bắt dung gian nữ, khiến có kẻ ngó thấy chạy theo kéo xẹn đâu cô ta đem về bót tra hỏi xong rồi cũng đưa ngay lên tòa để chờ ngày cho cô ra mắt chũ ngọc.

Thật đòn-bà đường ấy, gầm không mấy kẻ dám bì. Có lẽ có đây cũng là vợ của tướng nói thì phải.

∴

Ấy mới thật là kỳ tài

Thường những bọm ăn trộm ăn cắp dầu có tài nghề lắm là làm thế nào, chớ it có kẻ nào mà dám hò hẹ đến lính tráng bao giờ; có khi thấy lính còn phải lẩn-lét mà đi lánh lạch nữa chớ chẳng phải chơi. Thế mà vừa rồi tên Trần-v-Dinh, 28 tuổi, gốc người ở Thudaumot, làm lính tuần-cảnh hậu bổ ở bót quận thứ ba Saigon, và nhà cũng ở tại đó, chẳng rõ bọm nào đâu ta mất, dám lẻn đến lấy một sở bạc 11 đồng 8 cắt hai, một cái đồng-hồ trái quít bằng bi, kẻn giá đáng 8 đồng và hai cái giấy thuế-thân cùng giấy tờ riêng là khác.

Ấy đó có phải là bọm nào dây rất kỳ-tài không. Làm thế đó chẳng khác nào vào rừng bắt cọp đặng vuốt râu đa. Gan dạ là dường nào!

Tìm sao cho ra

Đinh-văn-Phu, buôn-bán lòn vé hàng cat-bốt-tanh (cartes postales) đâu ghe tại cầu tàu hãng Namvan. Chàng ta mới phát phát cho trẻ nhỏ ôm đi bán đạo; thì thường cũng trầy chớ sao đâu. Thế mà vừa rồi đây chẳng hiểu cớ sao mà gian cho tên Ng-văn-Bon, lối chừng 20 tuổi, đem đi bán rồi nó đi đâu mất biệt, không thấy tăm tích; đang gỡ lại cái bảy.

Mà khổ, không rõ tên nầy nhà cửa nó ở đâu mà tìm nữa. Tính lại thì nó đoạt hết 368 tấm giá đáng 14 02

Thôi, nói hoi đó thì chắc là khó tìm rồi làm đa. À mà phải rồi, đây chắc là nếu gặp lết, nó tính để dành đem về lộng trong khuôn kiến đặng treo lên chơi. Vậy thì rằng chịu khó đi tìm coi nhà nào có treo hình ấy nhiều thì đến mà nhìn thì chắc được, chớ không khó gì.

∴

Ăn trái cây đã rồi đa

Thâne Phan, 17 tuổi, bấy lâu nay nó ở bướn cho cô Nguyen-th-Lây, vốn là một người bán trái cây ngoài chợ Bến-thành, nhà ở tại đàng bèm Frères-Louis. Tử ngày nó ở đó đến giờ, cái gì thì gọi là thêm lạt, chớ còn cái thứ trái cây có ngày nào là nó không được ăn. Hễ đặt ra nhà bán trái cây thì trái cây thiếu gì. Hễ mùa quít thì ăn quít, mùa mận thì ăn mận, mùa xoài thì ăn xoài, mùa măn-cục thì ăn măn-cục, mùa măn-cầu thì ăn măn-cầu, nói tóm lại hễ chủ bán thứ gì thì nó có ăn thứ nấy.

Song cũng bởi ăn t ét rồi cũng có l ơi nhâm, thấy trái cây phải sợ. Vì có ấy cho nên nó nghĩ thôi thì để đi kiếm chủ nào bèn món gì là đặng ở mà ăn món khác. Đoạn nó thừa lúc có chủ nhà mắc đi ra chợ bán, nó bèn lẻn ra đi. Mà phải chi nó đi ra không thì chẳng gian, cái nầy nó còn nắc theo một số bạc 8 đồng hai ve một cái giấy săm-đỏ của chủ nó nữa mới là vô đoạn cho chớ.

Cái thằng coi thì nhỏ, mà cũng biết việc đỡ quá. Khá khen cho đó lắm đa. Nhưng sau có bề gì, hoặc ở tù ở rạc đừng có thở than than-thở đa nghe.

∴

SADEC

Xe-hơi-dụng con nit

Hôm bữa 5 Décembre vừa qua, vào khoản 4 giờ chiều, tại trước rạp hát, con nhỏ Trần-Chi, 8 tuổi, đang khi chơi giỡn hay là đi đưng chi lối đó, thình linh cái xe-hơi số C. 2928, do nơi ên Nguyen-văn-Cang cầm tay-bánh, chạy tới đụng phải con nhỏ nhào lăn. Nhưng khá không có vit-tích chi lắm, chỉ có một vit nhe-nhe nơi mũi.

Chỉ xe-hơi ấy là M. Nguyen-duy-Buu ở Vinhlong có xuất ra it đồng-bạc cho cha-mẹ con nhỏ đó đặng để đánh mua thuốc xức. Thế là êm việc. Thiệt nghĩ cũng đỡ-dang quá lẽ! Bệnh nhiều thì cho nhiều, bịnh it thì cho it, chớ không có chi la.

Đồng tiền mạnh-mẽ lắm sao !!!

Nông vụ

(Kể từ 16 đến 30 Novembre 1925)

Tỉnh Bentre

Lúa mà ở miệt đồng trên xấu nhiều vì bị hạn lâu quá.

Còn nói về cá thầy mùa màng thì không thấy gì được trúng.

Giá bực trung 100 kilos Gạo : 8$20 tới 11$. Lúa : 5 $ tới 6 $.

Tỉnh Sadec

Mùa màng xem có mòi khá lắm. Người ta chắc hẳn thế nào mùa năm nay đây cũng được bực nhứt không thì bực mì.

Giá bực trung 100 kilos. Lúa : 5$10 tới 5$70. Gạo : 10 $ 20 tới 11 $ 50.

Tỉnh Travinh

Vì năng hạn và gió chướng thổi giá qua nên lâm cho lúa mùa và lúa trễ hư hao nhiều quá. Người ta đoán chắc rằng nếu trong hai tuần-lễ nữa mà cũng cứ vậy hoài, thì cả tỉnh-thể mùa-màng lấy làm nguy lắm. Sự thất bát có đến 10 phần trăm.

Hiện nay người ta trông ra có nhiều chỗ « tiêm », sâu cắn cùng « bo-xe » phá rất nhiều.

Giá bực trung 100 kilos. Lúa : 4 $ tới 6 $. Gạo : 8 $ tới 12 .

Tỉnh Vinhlong

Lúa má lên coi thì cũng có mòi tốt đẹp song vì mưa it quá ; coi thế sắp khỏi sự hạn. Tuy là đất ruộng cha-xa đến nỗi gì lấy làm khó, nhưng thế nào cũng phải còn mưa cầm chừng cho đến gần mãn năm thì mùa-màng mới có thể tốt được.

Giá bực trung 100 kilos. Lúa : 4$05 tới 6 $. Gạo : 9 $ 15 tới 11 $.

LỜI RAO

Kính tỏi cùng quan khách đặng tường.

Tôi mới dọn mới cái nhà ngủ để hiệu là : **HOTEL TRẦNDAT.** *(Nghĩa-lợi khách lầu) nằm bài 26, đường kinh-lấp Delanone, ở ngan nhà hát bóng Casino Châu thành Cầnthơ. Có đọn mười sáu cái phòng sạch sẽ. Khoản khoát nó đẹp để làm. Trong mỗi cái phòng có để chuông điện đặng kêu hỏi ; lại nhà ngủ có télephone số 16, liền bề cho quan khách chuyện vẫng với người quen ở xa : có bàn cơm tây. Hỏi thiệt thà và có lễ nghi.*

Vậy xin quan khách có dịp ghé nghỉ mát chuyến thì biết, chớ tôi không dám bảo chuốt nhiều lời.

Nay kính :
HOTEL TRẦNDAT, Cầnthơ-Ville.

Tàu đi các nước

TÀU CHẠY VỀ

Chiếc ANDRÉ-LEBON ở Nhựt-bổn và Trung-quốc sẽ đến Saigon ngày 11 Décmbre lối 13 giờ.

Chiếc CHANTILLY ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon ngày 12 Décembre.

Chiếc Amiral LATOUCHE-TRÉVILLE ở Port Saïd đã khỏi chạy qua Đông-pháp ngày 4 Déc.

Chiếc PAUL-LECAT ở Trung-quốc và Nhựt-bổn sẽ đến Saigon ngày 25 Décembre

Chiếc ENTRECASTEAUX ở Tonkin và Annam sẽ đến Saigon lối 23 Décembre.

Chiếc AMAZONE ở Pháp-quốc sẽ đến Saigon 16 Décembre, lối 17 giờ.

Chiếc PAUL BEAU sẽ tới chiều nay 10 Décembre.

Chiếc ROUME ở Singapore sẽ tới Saigon ngày 16 Décembre.

Chiếc CLAUDE CHAPPE ở Tonkin và Annam sẽ tới Saigon ngày 13 Décembre.

TÀU CHẠY ĐI

Chiếc COMPIÈGNE ở Saigon sẽ chạy đi ngày 6 Novembre đi tới Pháp-quốc ngày 4 Décembre, 7 giờ.

Chiếc CHANTILLY sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 13 Décembre.

Chiếc ENTRECASTEAUX sẽ chạy đi Annam và Tonkin lối ngày 14 Décembre.

Chiếc PAUL-BEAU sẽ chạy đi Bangkok ngày 12 Décembre 14 giờ.

Chiếc ANDRÉ LEBON sẽ chạy đi Pháp-quốc, ngày 14 Décembre.

Chiếc PAUL-LECAT sẽ chạy đi Pháp-quốc lối ngày 28 Décembre.

Chiếc AMAZONE sẽ chạy đi Trung-quốc và Nhựt-bổn ngày 23 Décembre.

Chiếc ROUME sẽ chạy đi Singapore lối ngày 20 Décembre.

Avis d'Adjudication

Lieu, date et heure de l'adjudication : *Bureau de l'Ingénieur en Chef des Travaux Publics de Cochinchine à Saigon le Jeudi 31 Décembre 1925, à 10 heures.*

Objet : *Entreprise de terrassements de la route Sud parallèle au Canal de Doublement entre l'origine (confluent du Canal de Doublement et de l'Arroyo Chinois) et le km. 8 800 (confluent du Canal de Doublement et du Rach-Cat).*

Cautionnements { provisoire. . . . 470 $ 00 / définitif. . . . . 9.500$.00

Bureaux où le cahier des charges peut être consulté : *Division des Travaux du Port (Travaux Publics) à Saigon, tous les jours, excepté les dimanches et jours fériés, aux heures ordinaires d'ouverture des bureaux.*

Gái trả thù cha

Tiểu-thuyết mới, của M Nguyễn-chánh-Sắt kí thuật, sự tích hay lắm.

Giá mỗi cuốn là. .. 0$40

Cuốn thứ ba đã xuất bản rồi.

Ai muốn mua sỉ xin gởi thơ cho « Đông-Pháp Thời-Báo » Saigon mà thương nghị.

Hoặc gởi thơ cho M. J. Viết Imprimeur Saigon.

Hay là gởi thơ cho Madame Ng.-thị-Truyền, 103, rue d'Espagne Saigon cũng được. Ba chỗ ấy có trữ nhiều.

Mấy ga xe lửa nhỏ có bán lẻ.

Grand Cinema du Centre

105. — Rue de Paris
CHOLON

院戲影央中岸堤

Có bán và cho mướn phiếm ảnh Tây. Tàu đủ thứ

CÓ TRỮ NHIỀU BÓNG TƯỜNG

hay tuyệt-diệu

Ai muốn mua hay là mướn để hát lại xin mời đến thương nghị.

Sẽ tính giá rẻ

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Ngày 11 Décembre 1925

GIA HẠI

	11 12	13	14 P. 10
Nhà-nước.	15	20	
Ngân hàng Đông-pháp.	15	20	15 20
Société de Gérance de la Banque Ind. de Chine.	15	20	15 20
Hongkong Shanghai. . . .	15	20	15 20
Chartered Bank	15	15	15 15

MỄ CỐC

Giá lúa chở đến nhà máy Cholon bao tăng tuồn giá 100 kilos.

Vinhlong.		6$60 a 6 70
Gocong.		6 75 a 6 85
Bai-xau.		6 70 a 6 80
Baclieu.		6 85 a 6 95
Namvian	Gạo trắng	6 65 a 6 75
	Gạo đỏ	5 95 a 6 05
Giá thường		6 73 à 6 83

HỘT-XOÀN BÁN PHÁ GIÁ

Tôi quyết tranh thương với ngoại bang, nên nay hột xoàn tôi mới qua định bán phá giá rất rẻ trong hai tháng, xin qui ông qui bà nghĩ tình tôi là đồng chẳng đến mua giúp, tôi hết lòng cám ơn.

FRANCOIS SU.
bán hột xoàn và hàng ở giữa phố chà. Cho-ci Saigon (76 rue Vannier).

VẢY MỪNG bề khổ rộng 0m80.
LÀNH XUYÊN Bắc-kỳ đủ mỗi kiểu
XIN HỎI GIÁ LẤY KIỂU MẪU
échantillons
TẠI TIỆM

ĐỒNG-THỊNH
41, rue de la Soie. — Hanoi

MUA SỈ
SẼ ĐẶ G GIÁ RẺ
Lời nhiều

VAN-HÒA

N° 88, Rue de Gocong — CHOLON

KÍNH CÁO:

Hiệu VẠN-HÒA nhuộm vải đen nhứt nạng tốt ở tại chợ CHOLON.

Vải để nhẫn « Con cá Kim-Ngư xanh » thì đã có tiếng trong Lục-tỉnh hơn ba mươi năm nay ai ai cũng đều rõ biết.

Vải nhuộm đen dùng chẳng hề khi nào trở phai nhàu, mà lại chắc, chẳng hề bỏ như các thứ-vải mới tiệm khác.

Bổn-hiệu có chế ra tạm thứ vải đen đặt nhẫn hiệu : VẠN-HÒA, VẠN-XUÂN-LONG, NHƯT-HÒA và HIỆP-MẬU.

Bởi bổn-hiệu nhuộm tốt, nên cũng có kẻ gian nhuộm dùng dịp mà làm theo thứ kiểu của bổn-hiệu, dặng mà thủ lợi và cho chư qui khách mua lầm, trong là vải của bổn-hiệu : Vì vậy bổn-hiệu xin chỉ rõ cho chư qui khách có mua vải của bổn-hiệu thì phải nhìn cho kỹ cái hiệu vải, cái bình chữ nhơn của bổn-hiệu, thì mới khỏi lầm kẻ gian trá.

VẢY HIỆU VẢI CỦA BỔN-HIỆU ĐỀU CÓ CẦU CHỨNG TẠI TÒA THƯƠNG-MÃI SAIGON LÀ :

1° 8 con cá Kim-Ngư 8 màu.
2° 2 con cá Kim-Ngư 2 màu.
3° 1 con cá Kim-Ngư xanh.
4° Vạn-Hòa con gà trống.
5° Vạn-xuân-Long xe lửa.
6° Vạn-Hòa chiếc tàu.
7° Vạn-xuân-Long bươm bướm.
8° Hiệp-Mậu con ngựa đua.

VẠN-HÒA, kính khải.

Téléphone 102

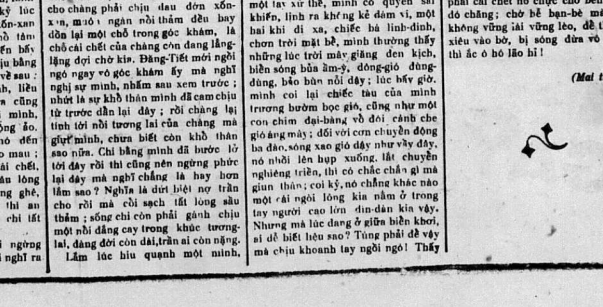

Feuilleton n° 129 — Du 11 Déc. 1925.

TIỀN CĂN BÁO HẬU

XV

Tam-thập-tứ — Nhì-thập-thất.

Nên làm người ở trên cõi tạm mấy có trải đủ mùi cay hơi đắng, thì phải có chí kiên-nhẫn trong lúc rủi-ro, gặp cơn bình địa ba đào rằng chịu sống đỡi gió đập ; dầu còn một tấc hơi cũng còn có chỗ trông mong ; mựa chớ ngã lòng mà mơ tưởng đến đều tự-vận. Ấy cũng bởi sự giết mình trốn nợ, tự vận lánh nạn là một điều cùn tùng thất chí thất tình, vô phàng giải thoát. Người mà mơ tưởng đến đều, tuy chẳng thấy sự thiệt mình gặp đến, mà trong cõi đều tưng hai bằng chờ ; vì chẳng khác một cái mặt biển thanh khi, nước trong veo-vẻo, sóng lượng lao-xao, ai thấy lại nghĩ cho xuống đó tắm thì thiệt mình bao giờ ; nhưng mà người dầu thiện tài lội-lặng sa xuống đó rồi, khôn phang vùng-vẫy. Cũng bởi trầm mình xuống nước rồi mới hay nước ấy như keo như sơn, bỏ cùng cả hai chơn khó nỗi trở-day lặng-lội ; làm cho người sa xuống đó rồi phải nằm bỏ chơn mà chịu cho lượng sóng xao đưa vào một thể sinh nhậy bằng non ; nó rút nó kéo, nó vần nó liệm, nó lấp nó chôn, mà phải dầm phải chìm ; nếu chẳng nhờ ân trên đưa tay tế độ, vớt kẻ trầm luân, thì hết rồi, tuyệt rồi ; vùng vẫy chừng nào làm cho mình mau chết mau chìm chừng nấy.

Thoản lại người mà cơ chí quyện sanh, quyết phủi sạch nợ trần, dứt rồi oan trái, có khác nào kẻ mang bịnh trầm-kha tới lúc ngặt mình, lánh xa trần tục ; nhưng mà xét kỹ lúc ngặt mình tất hơi chẳng chi xốn-xan khó chịu bằng sự dụ dòn khổ tâm đã chịu cực xác từ bao giờ đến bây giờ, lại cũng chẳng chi khó chịu bằng cái hình phạt nặng nề dành để về sau : cho nên chi quyết quyện sanh, liều mình tự vẫn đấy, cũng ngỡ ra cũng như đều đâu đem đến an-ủi mình, dục lòng mình trong cơn mộng ảo, mơ màng nằm thấy ; thấy nó đến an-ủi xui-dục mình chết cho mau ; nó chỉ cho mình thấy rõ cái chết, tuy hiểm dường một cái hố sâu lộng khơi miệng rộng, ai thấy cũng ghê, nhưng mà hễ xuống đặng rồi thì an nhàn, vì dưới đáy không có chi lắt cả.

Nghĩ tới lẽ, Đăng-Tiết vội ngừng thở ra, dường như mình mới nghĩ ra đặng một kế hay mưu giỏi. Bấy giờ bao nhiêu sự khổ tâm cực xác, làm cho chàng phải chịu đau đớn xốn-xan, mười ngàn nỗi thảm đều bay dồn lại một chỗ trong góc khám, là chỗ cái chết của chàng còn đang lẩng-lặng đợi chờ kia. Đăng-Tiết mới ngồi ngó ngay vô góc khám ấy mà nghĩ ngợi sự mình, nhắm sau xem trước ; nhứt là sự khổ thân mình đã cam chịu từ trước dẫn lại đây ; rồi chàng lại tỉnh tới nỗi tương lai của chàng mà giựt mình, chưa biết còn khổ thân sao nữa. Chỉ bằng mình đã bước lỡ tới đây rồi thì cũng nên ngừng phức lại đây mà nghĩ chẳng là hay hơn lắm sao ? Nghĩa là dứt biệt nợ trần cho rồi mà cõi sạch lắt lòng sầu thảm ; sống chi còn phải gánh chịu một nỗi dằng cay trong khúc trường-lai, đáng đời còn dài, trần ai còn nặng-lai, đáng đời còn dài, trần ai còn nặng.

Lắm lúc hiu quanh một mình, chàng nằm thầm nghĩ : « Thuở mình còn thong thả ở đời, ra mặt anh hùng, một tay xử thế, mình có quyền sai khiến, lính ra không kể dám vi, một hai khi đi xa, chiếc há linh-đình, chơn trời mặt bể, mình thường thấy những lúc trời mây giăng đen kịch, biển sóng bủa ầm-ỹ, đông-gió đùng-đùng, bảo bùa nổi dậy ; lúc bấy giờ, mình coi lại chiếc tàu của mình trương buồm bọc gió, cũng như một con chim đại-bàng vỗ đôi cánh che gió ấng mây ; đối với cơn chuyển động ba đào, sóng xao gió dậy như vậy đây, nó nhồi lên hụp xuống, lắt chuyển nghiêng triền, thì có chắc chẳn gì mà giun thân ; coi kỹ, nó chẳng khác nào một rái ngòi lòng kia nằm ở trong tay người cao lớn đun-dản kia vậy. Nhưng mà lúc đang ở giữa biển khơi, ai dễ biết liệu sao ? Túng phải để vậy mà chịu khoanh tay ngồi ngó ! Thấy càng phút bảo bùn càng dục tới, sóng càng to, đã rạn dựng tư bề ; chưa biết phải cái chết nó chực chờ bên mình đó chăng ; chờ bề bạn-bè mà cầm không vững lái vững lèo, để thuyền xiêu vào bờ, bị sóng đưa vô rạng thì ắc ó hò lão hì !

(Mai tiếp).

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

PHARMACIE ASIATIQUE

38. — Rue de Canton 38. — Cholon

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG **PHỈ-PHẬT-PHẤT-LẢNG-HƯỜNG**

Tiệm chánh tại Quảng-đông tỉnh thành đường Đại tiền, số 147 và 149.

Tiệm nghánh tại Cholon đường Canton, số 38, dây thép nói số 638.

Vả thuốc nước nầy là một thứ thuốc trị bịnh nóng lạnh rất công hiệu lẹ làn vì bởi bịnh nóng lạnh là một bịnh nhược trạch, khi nóng khi lạnh không chừng, lạnh trong xương ống lạnh ra, hãy đau gân cốt nhức mỏi; nhiều khi tưởng là bịnh thường không sớm lo thang thuốc, để cho đến đỗi sau thành bịnh rất phần có hoặc 1 ngày hoặc 3 ngày cũ 1 lần.

Nếu muốn tiệm đặng thuốc thần hiệu cho mau để bịnh thì hãy mua cho được thuốc nóng lạnh của bổn đường là NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG có hình ông PHẬT-TỔ-Ở về nửa trước cách 3 giờ đồng hồ trước khi đem lời cứ rét, người lớn uống lần đầu thì 6 hườn, kế nửa giờ uống thêm 6 hườn nữa còn con nít thì lần đầu uống 2 hườn rồi nửa giờ sau uống thêm 2 hườn nữa, nếu qua ngày sau mà còn hơi nước lắm thì cứ thi cứ việc uống nó như trên trước.

Phải cử ăn đồ độc địa hoặc trái sống và các thứ cải sống.

Mỗi ve 32 hườn giá là . . . . . 0 $ 10

Còn một thứ để trị các chứng bang, mỗi gói 14 hườn giá 0 $ 16.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG BỔ-PHẾ CHỈ-KHÁI-HƯỜN

Phải con người ta là 1 ngũ chi tôn trong ngũ tạng, số dĩ để hở hấp mà thay đổi cái thanh khí. Cái thể chất của phổi rất mềm mại, yếu ớt, vậy nên hễ có phong hàng, ngoại cảm, hoặc đam nhuệt nội xâm, thì phổi đều chịu bịnh trước cả, làm cho hô-hấp phải ngưng trệ, mà sanh ra bịnh ho, nếu trước chẳng lo điều trị để càng ngày càng thâm nhiễm rồi thành ra bịnh ho-lao thổ-huyết, lạc huyết, vân vân.

Bổn Đường ra công bào chế thuốc nầy tánh hòa hườn, không khắt phạt, chuyên trị các chứng bịnh phổi, trước đó rất linh nghiệm, bất cứ nam-phụ lão-ấu đều dùng thuốc *Hồ-phế-chỉ-khái-hườn* nầy được cả.

Cách dùng: Mỗi ngày sớm mai, trưa, chiều, uống ba lần. Mỗi lần uống 14 hườn, đờn bà có thai mỗi lần uống 7 hườn, con trẻ mới tuổi uống 1 hườn, hai tuổi uống 2 hườn, ba tuổi uống 3 hườn, nói tóm lại hễ thêm 1 tuổi thì uống thêm 1 hườn cho đến 14 tuổi thì uống đúng 14 hườn, theo người lớn, uống với nước trà.

Giá mỗi ve là..... 0 10

MỠ THƠM HIỆU BERTHUIN

PACHOD Frères & Lyon Cie

Phần thưởng quí trọng

Cho những người hút thuốc **JOB**

Hãy nên hút thuốc **JOB** vì mùi đã ngon lại thơm, không khó cổ, may được *Bon prime* thì được lãnh đồng hồ trái quít bằng vàng, xe máy.

Cái *Bon prime* đó hình dạn như vầy.

Nó bằng một miếng giấy carton mỏng, vuông vức sáu phân, một bên mặt thì có hình ông già hút thuốc **JOB**, còn bên khác thì có chữ hãng ký tên và có nhứt định trước thưởng đồng hồ hay là xe máy. Phần thưởng nói trên đây đều là đồ xứng đáng.

Thuốc **JOB** trử tại hãng **BOY LANDRY** ở gần nhà hát Tây.

Vậy chúng ta hãy nên hút ròng thuốc **JOB** *hay là không hút thuốc.*

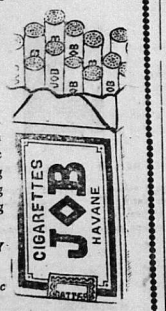

Rất hữu dụng — Rất cần ích

Ca-nốt hơi, Ghe thuyền có máy

Cho các vị dân điền, các vị nông gia, mấy người lãnh chở chuyên.

Chúng tôi có trù nghĩ chế ra đặng một kiểu rất tiện dụng cho các ngài.

Chúng tôi cũng lãnh làm lại và sửa các thứ Ca-nốt và máy móc khác.

Gởi cho không những kiểu, bản đồ, hình giáng vân vân không buộc phải mua

SOCIÉTÉ D'ETUDES & D'ENTREPRISES DE NAVIGATION AUTOMOBILE

660, Rue Paul-Blanchy Saigon

yếu đuối vàng vọt

GÂY MÔN

Thuốc SIROP de DESCHIENS

en Imp. le tube

Hỡi đồng bào ! !

Hỡi nhà trí-thức ! !

Chánh nghĩa-vụ đồng-bào ta đương thời thì quảng-khai thương-mãi, chấn hưng công-nghệ trong xứ nhà.

Hãy giúp đỡ các nhà thương-mãi công-nghệ nước ta, ấy là một điều quang-hệ, các nhà trí-thức Việc Nam nên chú ý.

Ngước giàu thì dân mới mạnh.

NHÀ MÁY

Nguyễn-Thanh

CỦA ANNAM

Nhà máy NGUYỄN - THANH ở tại kinh-mới. Vĩnh-hội Saigon có mua bán lúa gạo, nên mới mấy ông Điền-chủ cùng mấy ông mua bán lúa vui lòng đem bán lúa tại nhà máy chúng tôi.

Buổi sớm mai, chúng tôi ở tại nhà giấy, số nhà 82, đường Pellerin Saigon tục kêu là phố 6th càng.

Buổi chiều, ở tại nhà máy NG-THANH Vĩnh-hội Saigon.

NG.-THANH-LIÊM và TRẦN-VĂN-NHIỀU
Kính mời

NHÀ CHỤP HÌNH MỸ-NGHỆ

Thợ chuyên môn ở các tiệm lớn thành Paris sở

KHÁNH-KÝ và Công ti

54, Đường Bổ-na *(Boulevard Bonnard)*, Saigon

Dây thép nói số 418 — Dây thép đi tắt Khánh-ký, Saigon

Lãnh rửa kiến và in ra giấy cho những người chụp hình chơi. — Chụp hình đủ kiểu, hình màu đủ sắc hình vẽ bằm mực tàu ; chuyên môn nghề rọi hình ra lớn rất rẻ hơn các nơi.—Mỗi ngày đều có chụp tại tiệm hoặc đến nhà thân chủ: **Cũng có bán bán đồ để dùng chụp hình; Rửa hình và sữa kiến rất giỏng. — Ở tiệm có sẵng các kiến khuôn.** — Có bán sơn thủy sẵng mực, hãng dầu đủ các màu. Về sẵng mực, hãng dầu đủ các màu. Về sẵng vẽ theo ý qui khách đặt, khi đông ban muốn mua sơn thủy, xin chiếu cố mà ghé đến tiệm chúng tôi trước khi mua nơi khác.

Qui khách ở Lạc-đinh muốn thợ đến nhà chụp xin gởi hay đánh giây thép chỉ chỗ ở cho rành thợ sẽ đến tại nhà.

Vệ sanh chung

Ai có ý xem xét kỹ thì thấy rõ mấy năm sau đây người Annam mà nhứt là mấy tay mọi thể thảo trước khi tập diễn những miếng quờn một nhọc họ hay dùng thứ rượu chát hiệu « PREIGNAC ».

Thứ rượu nầy mùi vị điều dàng để uống, mà chất rượu lại hiền làm cho bổ khoẻ, giảng gân cốt, giúp thêm sức mạnh thiệt là một thứ rượu đại hữu ích cho mấy nhà luyện-tập thể thảo.

Bán sĩ và bán lẻ tại hãng BOY-LANDRY. 17, place du Théâtre Saigon có thứ vỏ chai sẵn và có thứ trong thùng còn nguyên.

Sông lâu nhờ rượu

(Longévité grâce à une liqueur)

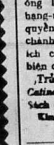

Hiện hãy giờ bên nước Huê-kỳ có một vị điền chủ đã gần tới tuổi mà tóc còn xanh lại mạnh như người ít tuổi, đi đứng chơi bời ăn nói sốt sắng, cả ngày ở ngoài trại ngoài đồng coi làm ăn hiệp công hiệp sức.

Ngày nọ có mời người đi thăm ông, bụ tới nơi hỏi tại sao ông nay đầu bạc tuổi mà còn cứng cát lực không thua kém gì vậy? Ông già đáp rằng: Có chi la đó mà hỏi, cả đời thì trước khi ăn cơm hay uống rượu mới ly nhỏ rượu Quina Giniliane hiệu Mouat là một thứ rượu trường sanh bổ tâm.

Người khách nghe nói sẵng có lòng, muốn một vị ở phương thì như ông, liền về nhà sai trẻ đi mua cho đặng thứ rượu Quina Giniliane mà dùng mỗi bữa. Thiên hạ nghe nói ông già ra sức khoẻ mạnh, cũng hỏi và chạy đi mua rượu ấy dùng về mà uống bổ phần nầm.

Rượu Quina Giniliane mà dùng mỗi bữa, Thiên hạ nghe nói ông già ra sức khoẻ mạnh, cũng hỏi và chạy đi mua rượu ấy dùng về mà uống bổ phần nầm.

Một quyển sách hữu ích!

Mới xuất bản một quyển sách tựa đề «Les Administrations et les Services Publics indochinois» của ông De GALEMBERT, Thanh-liêm hàng-nhứt ở Hanoi soạn ra. Mục-đích quyển sách nầy là biên-giải việc chánh-trị trong cõi Đông-pháp. Rất có ích cho những vị sắp ra thi Thừa-biện cùng các bội thi khác.

Trử bán tại nhà in *Union, 157, Rue Catinat — Saigon.*

Sách dày 835 trương, giá . . . 10$00

Kim gởi theo 0$40 tiền cước phí.

SÁCH

Minh-Tâm Bửu-Giám

Sách « MINH-TÂM BỬU-GIÁM » cuốn thứ nhì par Pétrus Trương-vinh-Kỷ đã xuất bản rồi.

Vậy qui vị muốn mua xem thì xin gởi thơ cho *Nguyễn-văn-Của, Imprimerie de l'Union rue Catinat 157 Saigon.*

Giá bán . . . . . 1$ 00

Tiền gởi theo . . . . . 0 $ 10

C.J. BONNET

HÃY NHÌ CHO ĐẶNG CÁI HÌNH NGƯỜI CỠI NGỰA NÀY

khi Chư-tôn muốn mua hàng lụa

HOÀN-HẢI TÂN-VĂN

Nửa đêm mà có mặt trời

Ai có học qua địa-dư chắc cũng đã biết rằng qua đất quay chung quanh mình nó mới thành ra đêm ngày.

Song gần đây có người đi chơi qua miệt nước Nga và Thoại-sĩ khi lên tới đảnh núi Avasava thì người ta thấy giữa nửa đêm có mặt trời mọc và thấy con trẻ ở các nơi gần đó nghịch mùa với nhau.

Nửa đêm có mặt trời mọc như vậy cũng là một điều lạ, nhưng ở vào Âu-châu là một chỗn người ta tin-ngưỡng ở khoa học thì cũng chẳng lấy chi làm lạ lắm, nếu ở vào Á-đông mà nhứt là ở vào nước ta mà tự nhiên ban đêm có mặt trời mọc như vậy thì đã đồn rằng là điềm lạ !

∴

Đờn bà Âu-châu hớt tóc từ bao giờ ?

Nhiều người gần đây thấy đờn bà Âu-mỹ hớt tóc trưởng rằng đó là một cái « mốt » mới.

Nhưng có coi rộng mới biết rằng đờn bà Âu-mỹ hớt tóc đã lâu. Cuối thế-kỷ thứ 19, đờn bà Âu-mỹ đã bắt đầu hớt tóc song lúc bấy giờ vì có nhiều nhà vẽ phải *« bảo thủ »* (conservateurs) phản đối kiệt liệt cái «mốt» hớt tóc của đờn-bà cho nên được ít lâu thì đờn-bà lại không hớt tóc nữa.

Mãi tới kỳ *«đại đồng đấu xảo»* (exposition universelle) tại Paris năm 1900 thì đờn-bà mới lại bắt đầu hớt tóc, tới bây giờ thì số đờn-bà hớt tóc càng thạnh quá.

Cái phong trào hớt tóc ở Âu-mỹ nay tràn sang cả tới Á-đông, hiện nhơn tại Bắc-kinh ở bên Tàu, các đờn-bà con gái cũng đã bắt chước đờn-bà Âu-mỹ hớt tóc rất nhiều.

Có lẽ rồi ra đờn-bà mình cũng có một ngày kia hớt tóc chớ chẳng không! Người Tàu là một giống người rất *«thủ cựu»* còn bắt chước, huống chi ta.

∴

Một cái cây già nhứt ở thế-giới

Ở bên Mỹ, tại Californie có một cái cây rất già. Người ta nói rằng cây nầy sống it ra cũng đã được mấy ngàn năm nay. Cây nầy cũng có tên riêng, ai cũng kêu là quan Nguyên-soái Sherman.

Nhờ có cái cây cổ-thụ nầy mà trong các công-viên ở miệt Californie phàm khách du lịch phương xa nào tới cũng là tới ngoạn cảnh — lúc nào cũng đông nghịt những người.

Bề cao cây nầy được 92 thước, còn đường tròn (circonférence) được 32 thước, già nhứt.

Chẳng những là một cái cây ở thế giới mà có lẽ cũng là một cái cây lớn nhứt ở thế-giới.

∴

Một anh điên nguy hiểm

Người Phi-châu vì có chứng điên trèo lên cái khách-sạng kia tại tỉnh Bordeaux ở bên Pháp. Khi lên tới lầu, chàng ta bắn một người dân ông bị thương và giết hai người dân bà rồi lẹng xuống đường.

Sau rốt, chàng ta tự-vận bằng súng.

∴

Bịt khăn chẽ kiểu mới

Từ xưa đến nay ở xứ nầy mỗi khi người ta đề chế tang thì bịt ba thước năm khăn vải to vải nhỏ tùy theo hạn lệ mà bịt. Gần đây đã thấy lắm người dùng vải quyến (tức là vải tây trắng) dài đến năm sáu thước bịt thành từng vành như là vành khăn đen thì đã cho là mắt. Nay lại mới thấy những kẻ để quốc-tang vừa rồi, phần nhiều thuộc về quan lại dùng khăn dông mà để tang; thứ khăn dông nầy dông bằng vải trắng thành từng vành như là khăn đen vậy, mà phần nhiều dông bằng vải tây lại có đánh phấn trắng như là lối đánh giấy đánh nón trắng vậy; cách để chế như vậy thật là một cách tối tân, mà từ rày về sau có lẽ thành một «mốt» để tang của người xứ nầy vậy.

Về sự để tang thì bịt khăn trắng, mặc áo quần trắng, kẻ chịu đại-tang thì áo quần xổ tròn may lộn sống ra ngoài, khi mặc áo đen cũng như áo trắng một kiểu; người chịu tiểu-tang thì áo quần mặc như thường nhưng có khăn trắng mà thôi, song khi nào cũng mặc vải to vải nhỏ của ta đệt, hoặc vải tàu tàm tàu bảy, các thứ vải lấy sắc nó hòn chớ không trắng, chớ không ai để tang mà mặc vải tây bao giờ. Ấy là người xưa chế ra tang phục toàn dùng những đồ thô xấu mà những người chịu tang trọng bao nhiêu thì lại càng ăn mặc xấu xa bấy nhiêu, ấy là thủ nghĩa khi có tang trong mình không dám ăn mặc đồ gì tốt, vì lòng hiếu cảm đối với sự đau đớn của kẻ trưởng-thượng, thậm chí rầu không cạo tóc không tắm, chẳng có chỉnh đốn như ngày thường. Kẻ chịu trọng tang khi hết hạn tang rồi lại còn để thêm ba thạng gọi là ba tháng dư lại, ấy là sự cải lòng hiếu hầy còn nông mà lệ để tang vội dức.

Nói tóm lại thì trong lúc cư tang là chớ nên trang sức, mà nay những người để tang dông cái khăn kiểu ấy thật là một kiểu trang sức cho xinh đẹp có phải trái với lẽ cư tang lắm ru!

RU'Q'U PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

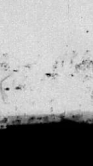

Rượu nầy nồng mát khan tiếng và tiện.

Làm bằng đường tinh anh.

BÀ CHỬA NHỮNG CREMES BAT-RA.

Pha lộn với nước, rượu Bát-tà Pippermint uống lấy làm mát mẻ lắm.

Hãng cất ra từ năm 1796 ông GET FRÈRES

à thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

NGƯỜI SÁNG Ý

Qui vị hãy thử lấy một mình 1 m một lít rượu bổ mà uống. Hãy mua một chai **Quintonine** *hòa vô với một lít rượu chát đỏ tốt thì liền đó qui vị có một lít rượu bổ, uống vào thì vẫn đặng khí huyết điều hòa, tinh thần khoẻ khoắn.*

Có trử bán tại Pharmacie Solirène *Saigon.*

MỘT HỘP THIỆT THUỐC HƯỜN

VALDA

dùng trúng lý, ngăm phải lúc

thì dù ngăn ngừa

Khỏi đau đớn đông, Khỏi đau phải và đủ trử cả mình

NHỮNG LÀ

sổ mũi, nghẹt mũi, phong hàng, ngoại cảm, hoặc đam nhiệt nội xâm, vân, vân.

MÀ NHỨT LÀ PHẢI ĐỜI CHO ĐƯỢC

THIỆT THUỐC HƯỜN

- VALDA -

bán đựng trong hộp mà thôi, trên nắp hộp nhớ phải có chữ hiệu

- VALDA -

mới thiệt phải

Hàng lạ kiểu mới

Những hàng tơ lụa thì ở Sài-gòn có một mình nhà hàng Nguyễn - Đức - Nhuận ở số 42 đường Catinat bán nhiều thứ hàng lạ kiểu mới hơn hết. Hễ qui cô thấy ai mặc thứ hàng nào mới lạ coi xinh đẹp thì không hỏi cũng biết thứ hàng đó của nhà Nguyễn-Đức-Nhuận. Nhà hàng Nguyễn-Đức-Nhuận, bán rộng hàng thiệt tốt mà giá lại rẻ hơn các nơi, mua bán thì giữ một lòng thành-thật đối cũng hạn hàng lại muốn thuận-tiện cho qui khách, nên có bán lãnh xuyến nhuộm tại Bến-tre tối nhứt hạng, và có trử đủ thứ hàng của hãng dệt Lé-phát-Vinh như là lụa, lãnh tây, sa - ten. Mới đây có lại mấy trăm áo nhưng tợ thiệt tối nhứt hạng và hàng lạ đủ thứ.

CHO LẠI tiền CHO NHỮNG NGƯỜI MUA xe máy hiệu MALBROUGH

NHẸ NHÀN.

CHẮC CHẮN

GỌN GÀNG

Nhà Đại-ích ở Cholon đường Marins số 283-285, kinh lời cùng chư-vị rõ rằng: Kỳ đua xe-máy sau nầy hãng Đại-ích không có dự đua. Nghỉ vì mấy kỳ đua rồi, chư-vị cũng rõ, sự hay dở là tại *NƠI NGƯỜI DỰ ĐUA* không phải nhờ nơi *CÁI XE KHÔNG* mà đặng.

Vì nghĩ như vậy mà hàng Đại-ích khỏi tốn hao trong kỳ đua sau nầy và cũng nhờ thế mà từ đây sắp tới vị nào mua xe-máy hiệu MALBROUGH thì hàng sẽ vui lòng cho lại 10 phần trăm. Các ngài bán xe-máy muốn mua bán lại thì hàng cũng sẵ cho hươ-hồng như vậy.

Gởi đi khắp nơi. cách e Lãnh hảo giáy ngân ».

SOCIÉTÉ

INDUSTRIELLE

DE VINH-HOI

Bureau : 133, Boulevard Charner. — Saigon

LÒ GẠCH MỚI CHẾ TẠI VINH-HỘI SAIGON

Hỡi người Annam.

Nếu chư-tôn muốn cất nhà và xây vách tường cho chắc chắn và hươ-mỹ, thì hãy đến tại hãng làm gạch mới chế tạo hay là viết thơ mà mua gạch thì chư-tôn sẽ đặng vừa lòng chẳng sai.

Về sự chế tạo kỹ càng, và chắc chắn nếu chư - tôn dùng đến một lần thì thấy lợi tức thì.

Vì đông nỗ thì sự tốn hao cũng bằng thứ gạch thường mà hễ chắn hơn, bền lẻ hơn thứ gạch thường bội phần.

Vì thứ gạch nầy xây rồi một lần mà thôi chớ chẳng cần phải lộ thêm nữa.

Vì gạch nầy làm toàn bằng vôi Cáng - long và cát trắng ở Biên - hòa, nên tốt lắm, ai lớn mà lại dày hơn.

Nếu Chư-tôn muốn đặng gạch có hình thì bổn hiệu có kiểu lòng làm cho vừa ý Chư-tôn.

Vậy hãy mau mau đến mà thương nghị đặng bổn hiệu hay là gởi thơ cho bổn hiệu thì bổn hiệu sẽ hồi âm lập tức.

Nguyễn-văn-Nhiều

CYCLES

234, Rue d'Espagne, Saigon

Làm Đại-lý toàn cõi Đông pháp

HIỆU XE:

CHOBERT Sie ETIENNE

DỊP TỐT ÍT CÓ VỈ GIÁ BẠC CAO

Bổn hiệu mới lại gần 500 cái xe đủ hiệu nên bán rẻ cật kỳ, xin qui-vị đến xem thì chắt là qui-vị sẽ vui lòng mà chọn lựa.

Bổn hiệu làm Đại-lý toàn cõi Đông-pháp cho hiệu xe **Chobert** *là một hiệu xe danh tiếng khắp cả hoàn cầu, dầu ai kén chọn thế mấy cũng phải công nhận cho xe* **Chobert**, *là thứ xe mảnh liệt nhẹ nhàn bề chắc chắn bề càng vì tôi có chế theo kiểu kiêm thời cho qui-vị dùng.*

Xin Lạc-châu ai muốn mua sẽ hay là mua lẻ xe **Chobert** *và cũng có nhiều hiệu như là* **Régence, Lougsor, Lutétia, Alcyon, Armor, R. P. F.** *thì viết thơ thương nghị, tôi dám hứa chắc qui-vị mua đồ của bổn hiệu thì chắc là qui-vị sẽ vui lòng vì đồ rẻ lại tốt không đâu dám sánh.*

NGUYỄN-VĂN-NHIỀU.

SEUL ALBERT.

des cycles **Chobert Sie Etienne**

SAIGON

ĐÈN *khi và đồ phụ tùng đèn khí, mãn-sông hiệu « WIZARD » đầu lửa, dùng theo các kiểu. Bán sĩ và bán lẻ tại cửa hãng.*

TRẦN-QUANG-NGHIỆM.

102, Rue d'Espagne SAIGON.

Đồ tốt bán giá rẻ cho mau hết

Chemise không có xếp plis, tay đôi (mousquetaire), minh bằng vải oxford, trước ngực và hai tay toàn bằng tơ có sọc rất lịch sự, có hai bêu đính theo, giá	4$00
Chemise không xếp, tay đôi, có 1 bêu, bằng soisette, giá	3 00
Chemise không xếp, tay đôi, có 1 bêu, bằng zephyr flanelette trắng	2 90
Chemise không xếp con, tay đôi, ngực và tay bằng tơ có sọc xanh thưa hay là dày, có 1 bêu	3 50
Chemise không có xếp, tay đôi, bằng crépon, 1 bêu, 2 túi sân	3 20
Chemise sport, cổ Danton, tay đôi bằng oxford trắng, giá	2 70
Chemise trắng có plis, tay chiếc lớn, 2 túi sân, để đi dám tiệc	3 00
Plastron plis, 2 túi sân, để đi đám tiệc	0 80
Manchettes 2 túi sân, đôi hay là chiếc	0 70
Col cứng : 0 $ 40, col mềm 2 túi sân : 0 $ 40, col mềm hàng	0 50
Pochettes giắc tài, đã kiểu xinh đẹp : 1 $ 60 và	1 00
Vớ Fil có baguette thêu đủ màu, chắc và đẹp lắm	1 25
Vớ Fil et soie hiệu « Interwoven » giá 2 $ 20 và	1 70
Bérets bằng nỉ, lót Satin	1 15
Réveil hiệu « Vegila » hay là « Tupograr »	2 80
Khuân hình đồng chạm, kiểu dây mài canh, 3 cỡ: 0$35, 0$40, và	0 25
Lotion Pompeia, Floramye	0 65
Extraits concentrés Piver : Pompeia, Floramye, Volt	1 90
Savon Pompeia hay Floramye, một hộp ba cụt	1 65
Pâte Floramye hay là Pompeia	0 50
Extraits Arys: Foxtrott, Un jour Viendra, Chypre etc; 2$50 và	1 50
Lotions Arys: id. id. id.	1 60
Savon Tokalon một hộp : 1$15, Crème Tokalon thoa mặt :	0 50

NAM-CHẤN-HƯNG

Điện tín: BAZARANNAM.
Điện thoại : 249

170, rue des Marins, Cholon

Lãnh Bưởi — Xuyến Bàng — Lụa Lượt
Sa van minh — Vải may mùng
MUA CẮT TẠI TIỆM
DÔNG-MỸ
HANOI - 41.— Rue des Cantonnais.— HANOI

Sẽ được vừa lòng, hàng kỹ, giá rẻ, gởi lanh lẹ, và cẩn thận

Quí-khách ở Nam-vang mua hàng tại tiệm ngành của tôi là tiệm ĐẠI-THẠNH, ở đường Quai Piquet số 29-30 cũng được hàng tốt, giá rẻ. Song giá trong ấy phải cao hơn giá ngoài nầy vì sự chi-tiêu nặng nề.

TIỆM ĐÈN XANH

Ai còn lạ gì mà không biết **TIỆM ĐÈN XANH** tại Chợ-mới Saigon đầy. Chà bán vải là tiệm **CHIÊU-NAM-VIỆN** ! Tiệm nầy bán thiệt rẻ không dám sánh bằng. Ấy là nói chuyện bán lẻ, chỉ như bán sỉ thì lại có huê hồng rất cao. Bởi vậy mới dám đại thính rằng :

Cũng một giá thì hàng của **CHIÊU-NAM-VIỆN** *tốt hơn.*
Cũng một thứ thì giá của **CHIÊU-NAM-VIỆN** *rẻ hơn.*

Kể nhón ít món hàng chớ không thể biên ra đây hết được :

Máy hát từ 23 đồng, 32 đồng, 43 đồng, 52 đồng, đĩa hát Cải-lương đĩa hát bội, đĩa Quảng-đông, đĩa hát thổ (Caomên) ; áo mưa bằng Cao-su : 10 đồng. 12 đồng, 16 đồng, bằng Gabardine : 14 đồng, 23 đồng ; knan croan bằng lai-ne : 2$80, bằng tơ : 5$50 ; khăn đồng bằng nhiễu bombay 2$50, 3 đồng ; nón nỉ hia lớn : 5$80, 4$00, 6 đồng ; bìa nhỏ : 3 đồng, 4 đồng, 5$50 ; đồng-hồ đi hia lớn : 5$80, 4$00, 6 đồng ; bìa nhỏ : 3 đồng, 4 đồng, 5$50 ; đồng-hồ đi kiểu như kiểu nhà-thờ : 44 đồng, 50 đồng, 52 đồng, 56 đồng, 58 đồng, 60 đồng, 70 đồng ; đồng-hồ reo hiệu Tây 2$50 ; hiệu Huê-kỳ đánh thức 15 hiệp hay một hiệp : 7 đồng, thứ thường : 3$40 ; thứ coi ban đêm được : 4$90 ; đồng-hồ bỏ túi bằng vàng Huê-kỳ bảo lãnh 5 năm : 7 đồng, bằng loại kim trắng : chạy 8 ngày, bảo lãnh 8 năm : 8 đồng ; đồng-hồ deo tay bằng vàng Huê-kỳ hiệu CARR : 5 đồng, 10 đồng ; bằng loại kim trắng : 10 đồng ; đèn roi bỏ tủi, có pile sẵng : 1$80, 2$20, 2$50, pile riêng 0$40 một cái ; chỉ may máy hiệu đầu ngựa (không bán lẻ) 2$70 một lố, v. v. . . còn hàng lụa thì tôi theo giá chợ.

Thơ và mandat thì đề cho PHẠM-VĂN-NGỌC.
Directeur de la Maison **CHIÊU-NAM-VIỆN**,
86 rue Vienot, Saigon. — Téléphone : N° 565.

Bột ăn **PHOSPHATINE FALIERES** danh tiếng lâu nay, bán gởi đựng trong hộp thiết hàng chi khít kính lắm.

Có mua nhưng cho được hộp **PHOSPHATINE FALIERES** cũng hè tinh than, ích cho con nít mới sữa, người lớn đau huyết, ông già bà cả hật nhược, nóng là kẻ có đau ốm mới mạnh.

Có trữ bán cùng hết — Tại chỗ thì ở Paris, 55 6, đường La Vacherie.
R. C. Paris. 91 318.

ÁN TRẺ

Xem trong tờ báo L. T. T. V. số 2185 ngày 25 Novembre 1925 có lời ông Mộng-huê-Lầu hỏi : chẳng luận trong lục châu chư quân tử ; ai có khiếu-thông minh thiết đoán thì chỉ giùm cái án của ông Blazer, thương con mà lại giết con, theo thế tình có tội hay là không tội ? Thấy vậy tôi bổng chút ngạc nhiên, nên chẳng quản phận tài sơ trí siển mà lược luận dưới đây, hầu hiến chư tôn lãm xét :

Phàm cha với con là tình thiên-luân chi trọng. Thoản ai đành giết cách vô cớ, dầu mình sát hay là ám sát ; tất nhiên là cố sát vậy ? Ấy bởi do nơi tâm tánh bạo-tàn, nên mới nẩy sanh ác-cầm mà đành đoạn giết con như thế ! !

Nghĩ vì ông phẩm cao giá trọng, sự nghiệp muôn vàn. Ruồi sanh một gái mà lại tật nguyền khùng-khỉnh, vì cớ khác chi vật kia không nên dáng ; dầu có đề trau giồi luống công vô ích — mà lại thêm chọc tủi gợi sầu xót xa doại đoạn cho cái hiện-trạng tương-lai tơ vò thảo thèo. Thôi, thà hâm gan giết đi cho rồi một kiếp ; kẻo để vậy mà hồ vơi miệng thế giềm pha. . .

Ngẫm ông là bực thượng-lưu trí-thức lý nào không hiểt trừ mưu thiện hậu mà bảo toàn cái sanh mạng tài-sản cho con sao ? Nhưng ông xét vì dửa con tàn-hủy dầu có sống cũng chả ích chi cho gia-đình xã-hội, mà e còn sanh điều tác lệ về sau. Nên ông mới nhẫn tâm tra độc rồi lại còn nặc ý rằng : quá yêu mà giết. Ôi, hẩu thật là hoa ngôn xảo ngữ miệt thị luật pháp nước là đường nào ? Nầy, ông chớ che đậy lương tâm thống-hối làm gì, sao chẳng kíp ăn năn thú thật cho rồi mà đền bù thửa tội ?

P. DI-HOÀNG à Dakao.

∴

LỜI PHÊ BÌNH

Gẫm ông là bực khoa-giáp xuất thân hát thông kim-cổ mà nỡ giết con cách thế thẩm dường nì, mà ăn quan cho là ngoại luật ; chi ư một tên dân dốt hèn vì quan ngại việc gì, hoặc cơn nóng giận sa tay đánh thát con rồi lại đổi xưng vì quá thương mà giết trước, e ngày sau nó sẽ có đều khốn khổ vân vân, thì phép công bình công cho là ngoại luật sao ? Ôi ! đường ấy biết bao « Trẻ ăn » mà lại còn làm cho những kẻ tạo gan bội đức phòng-tử nghìn-ngàn hoặc vì quyền lợi vì luân-lý đảo điên mà sanh ra nỗi da xảo thịt, rồi lại lấy gương dấy mà chữa mình, thì còn có mệ chi là luật hình trừng trị ?

Còn lời nói thương con mà giết, nào có chứng quả gì đâu mà ông hòng trông mong tội kia khỏi tội. Vì bằng lượng trên cỏ rộng mở lưới Thang cho ông gọi như chút ít, thì xét vì ông niên cao lão-mại trí có lẫn-lộ ít nhiều, nên khiến cho tâm thần bất định trong một lúc mà thành ra án ngộ sát đó thôi, chớ không lý nào xá được. Nhưng cũng đáng chăm chế cho ông nhờ và phạt cách khoan hồng đặng làm gương cho kẻ khác xem chung mà tránh đường tội lỗi.

LỜI RAO

Kính lời cho chư quí vị đặng tường :

Tại hãng tôi có trử bán đủ các món đồ phụ tùng xe-hơi đi chơi và xe đưa hành khách. Đồ tốt mà giá rẻ, muốn mua xin viết thơ thương nghị, tôi sẽ hồi âm lập tức.

Nay kính.
Hãng xe-hơi TRẦN-BẤT-NGHĨA.
Cantho-Ville.

TRUYỀN TỔ-BUỘ-PHÁI 2 CHIỀU (trọn bộ) giá... 0$25
JÂN-HỒNG-QUÂN 1 bộ (còn tiếp) giá... 0$25

BẢO LỤC-TỈNH BÁN LẺ

Từ nay, báo « Lục tỉnh Tân-văn » có để bán lẻ tại nhà-hàng bán com-tây và cà-phe hiệu « Nông-Công » ở Sadec. Vậy thì lấy làm tiện cho bà-con ở Sadec muốn mua báo biết bao !

MUỐN TRỪ CÁC BỊNH RẾT CỔ CỰ
THỨ RẾT VÔ DA
THUỐC CHỈ NĂNG HÒA VẬT
TRỪ RẾT
QUINOFORME
BẰNG HƯỚU VIÊN TRÒN HAY LÀ VIÊN DẸP
MỘT THỨ THUỐC CHỈ NĂNG HÒA VẬT để dùng trong các thuộc Langsa

SÁCH MUA VUI

Mới xuất bản lần thứ nhì cuốn sách « Contes et légendes du pays d'Annam » bằng tiếng Langsa của ông Diệp-phố Phát. Ai có đọc cuốn sách nầy rồi cũng biết giá trị nó thế nào ? Tích xưa nhắc lại, chuyện trước dẫn ra, cách bành-văn của tác-giả rất rõ ràng dễ hiểu, chắc ai đọc tới cũng đều lấy làm thích. Truyện tích xưa rất thâm-trầm mà nếu chẳng có người tìm kiếm lượm lặt thì lại càng ngày càng lu lờ, lúng túng trong óc trí của các bậc lão thành vài theo xuống lỗ, chẳng uổng lắm ru ? In ra lần nầy có sửa rất nhiều lại còn thêm ít chuyện rất vui.

Giá mỗi cuốn..... 1$ 20

Có trử bán tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat — Saigon.

MUỐN BÁN

Một cái xe - hơi hiệu « HUPMOBILE » 5 chỗ ngồi, 17 mã-lực, còn tốt lắm.

Giá định chắc một ngàn đồng (1.000$00)

Xin do nơi M. DUGOMMIER
Sous-Directeur des Douanes à Saigon
mà thương nghị.

SÁCH HỮU ÍCH TRONG ĐỜI

Cuốn BÁCH-PHẦN LUẬT-GIẢI, các bảo tử Nam chỉ bắc đều khen, trong sách ấy có tính luật thâu tiền bách-phần, cách dùng con niêm và giấy tin-chỉ, lại có biết bao nhiêu kiểu mẫu tờ : Tờ bán, tờ chia, tờ cho, tờ chúc-ngôn, tờ tông-chỉ, v. v...

Bán mỗi cuốn..... 1 $ 00

Bán 50 cuốn sắp lên thì cho huê-hồng 20 %.
Bán tại nhà soạn-giả là M. ĐẶNG-BÁ-PHÚC à Vinhlong.

MỚI ĐƯỢC XE MÁY GỞI LẠI HIỆU
J. B. LOUVET, ELDÉE & A. S. F.

GIÁ MỚI HẠ XUỐNG NHIỀU
Đủ các thứ kiểu: xe thường, xe đi chơi, xe đua vân vân

Bán giá riêng :

Xe thường A. S. F., đen, ống bóm, vè, thắng và tải đựng đồ..... 42 $ 00

Xe thường A. S. E., có đủ đồ phụ tùng như sau nầy : Đèn khi đá thiệt tốt, carter để bao chaine, chuông ai ni-kèn, tải đựng đồ, vè sắt chạy chỉ xanh, ống bóm giả..... 46 $ 00

Hãy đến hay là viết thơ cho hãng :

AU SPORTIF FRANÇAIS
135.— Rue d'Espagne.— Saigon

THỐC MỚI BÀI UỐNG VÀO LỖ MIỆNG, HIỆU
SIGMARGYL
THẾ THUỐC CHỈCH TRỊ
BỊNH TIÊM LẠ
LÀM RA VIÊN
uống khỏi bị phá khuấy hư động chi trong tì-vị, trong minh-mẩy cả

Có một mình thuốc nầy chế có trộn đủ ba vị đặng trị bịnh Gâm la thuốc hay linh-nghiệm chắc.

Mỗi ve thuốc nhỏ đựng 100 viên

Cả mình các nghiệ chứ đã chắc rằng thuốc trị bịnh hiểm-nghiệm thế nầy của ông Ludovic PETITJEAN đã để gởi thì hết sức

LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE, 2, Place du Théâtre-Français — PARIS

Trước khi dùng cơm :
UỐNG MỘT LY
COGNAC CUSENIER hiệu « COURONNE »
với SODA « PRIOR »
Thì các ngài sẽ ăn đặng nhiều cơm

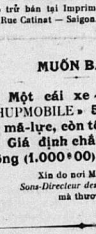

Hoặc sau khi ăn cơm rồi mà uống một ly nhỏ rượu *COGNAC* nầy thì khỏi lo các bịnh như no hơi hoặc không tiêu thực. Rượu *COGNAC CUSENIER* hiệu « *COURONNE* » nầy rất có ích lắm. Mỗi người đều nên có trong nhà một chay để phòng khi nửa đêm rủi phải bịnh đau bụng lạnh chơn, thiên-thời, dùng nó cũng đỡ cơn ngặt nghèo đặng.

Đại-lý nội cõi Đông-pháp :
Hãng **L'UNION COMMERCIALE INDOCHINOISE &**
Hãng nghành ở: SAIGON, PNOMPENH, HAIPHONG, HANOI, NAMDINH, BEN-THUY, THAIBINH, YUNNANFOU, TOURANE, HUE, QUINHON, NHA-TRANG, DONGHOI, THUXA.

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU
VICHY CÉLESTINS
uống trừ lãnh các chứng:
Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc dái, dau minh nhứt gân, dái lợn cợn có cát, dau lắc-léo.

CÁC VỊ SẮNG HIỆU VICHY-ÉTAT
SEL VICHY-ETAT — Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.
PASTILLES VICHY-ETAT — Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tạng.
COMPRIMÉS VICHY-ETAT — Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ấn mau tiêu.

COI CHỪNG LẮM ĐỒ GIẢ MẠO, BẮT CHƯỚC

Hồng nhan đa truân

(Tiếp theo)

Durieux nói :

Mình nói nghe phải. Vậy thì tôi đem thơ cho hai người ấy xem, rồi cả ba sẽ đến Crédit de France mà hỏi.

Durieux nói rồi, bèn đi đến nhà hai người ấy.

Hai người đọc thơ rồi thì cùng đều bán nghỉ bán tính, cho là một chuyện phi thường, mà cũng đều chịu rằng lời của vợ Durieux nói, là phải.

Cả ba người bèn kéo nhau đến Crédit de France là một hãng bạc to tác, rất sung thạnh, một tiền đay ra con đường rất lớn.

Durieux đi thẳng vào hãng bạc, đến chỗ coi về sổ tiền dự trữ, mà xin cho mình biết số bạc mình gởi đã được bao nhiêu.

Người làm việc, lật ra một cuốn sổ rất lớn mà đò, cũng là lẹ lắm, rồi day qua nói với Durieux rằng :

Bẩm ông, số ông gởi tiền tới bữa hôm kia thì đặng tám trăm tám chục ngàn sáu trăm hai mươi bảy quan lẻ bốn tiền. Mà sớm mai nầy, có thêm vô một số tiền mới gởi nữa, thì bây giờ đây tổng cộng là năm triệu hai mươi bốn ngàn sáu trăm hai mươi bảy quan lẻ bốn tiền ; bạc gởi hồi sớm mai quan lẻ bốn tiền ; bạc gởi hồi sớm mai cũng là bốn triệu hai trăm ngàn quan.

— Chú làm ơn biểu một miếng giấy về số bạc tổng cộng đó mà cho tôi.

— Dạ, y như ông muốn.

Người làm việc bèn rút ra một tờ giấy in sẵn mà biên vào : tên Durieux, chỗ ở, số thứ tự số gởi bạc, và số bạc đã gởi tại hãng bạc ấy cho tới ngày nay là : năm triệu hai mươi bốn ngàn sáu trăm hai mươi bảy quan lẻ bốn tiền.

Durieux lấy tờ giấy ấy rồi xin điệu kiša ông chủ coi về sự gởi bạc. Người ta dắc Durieux vào phòng việc ông ấy.

Durieux xin ông ấy cho mình biết tên người gởi vào số của mình buổi sớm mai đó một số bạc là bốn triệu hai trăm ngàn quan.

Ông ấy vẫn biết rõ ràng, là vì số bạc đó nhiều lắm nên tự nhiên ông phải biết, mà ông lại trả lời với Durieux như vầy :

Tôi không thể nói cho ông biết được, thiệt là tôi tiết lắm, và xin ông miễn lỗi cho tôi. Số bạc đó không phải là gởi ngay một lần, mà là gởi cho nhiều số riêng, rồi sau mới xin sang qua hết cho một số của ông đó. Để tôi biểu đem ông đến ông chủ coi về phần số riêng, hoạ may ông có biết mà nói rõ cho ông nghe chăng ?

Một người lon-ton bèn dắc Durieux đi quanh lộn, đến một căn phòng, chưng dọn đẹp đẽ lắm, rồi biểu Durieux ngồi đó chờ.

Cách một chập, ông Da Roqueville là chủ coi về sự gởi bạc số riêng, mở cửa bước ra cháo, rồi mời Durieux vào phòng việc.

Durieux bèn nói lại như lời đã nói khi nẫy với ông chủ coi về sự gởi bạc, là xin cho mình biết ai gởi bạc vào số tên mình. Ông Da Roqueville bèn cười cách rất mầu nhiệm rồi nói :

Phải, có một người phải trang phong nhã đến diện kiến tôi hôm qua, rồi giao bạc cho chúng tôi bốn tự ấu bai trăm ngàn quan mà dặn phải sang qua số tên ông.

— Ma thiệt vậy sao ?

— Thiệt chớ ! Bây giờ đây số của ông chắc để thêm số bạc đó vào rồi.

— Ông nói cho tôi biết danh tánh người giao bạc triệu bạc mà dặn phải sang qua cho số tên tôi đó, có được chăng chăng ?

De Roqueville nghe hỏi, ngó ngay Durieux rồi nói rằng :

Tôi biết rõ tánh danh người ấy, mà lẻ thì số bạc phải gởi tại chỗ thầu phát tiền bạc, người ấy lại tìm tới mà giao nơi tay tôi, là đặng cho giấp mặt tôi và cắn dặn tôi phải đến cho người, vì người không muốn cho ông biết người là ai, tên là gì. Bởi rứa nên phận sự của tôi phải dấu cho người ấy như lời người dặn. Tôi không nói tên người ra đặng, mà tôi được cho ông biết rằng người ấy là một trang danh giá, sự nghiệp lớn, vì thương cái nghĩa và tin cái lòng của ông, nên mới làm như vậy, là muốn giúp ông cho thành việc mà không muốn cho ông vội cám ơn.

— Mà làm sao người ấy lại biết tôi ?

— Việc đó, tôi cũng không phép nói cho ông biết được. Người ấy quả quyết với tôi rằng, cũng việc của ông làm, người đã rõ biết tỏ tường lắm, người biết rằng ông bị đuổi oan tại hãng bạc Kroemar, nên người hết sức muốn giúp ông đặng mà an ổi lòng ức uất của ông vậy. Đó, duy có bấy nhiêu đó thì tôi được phép nói cho ông hết mà thôi.

De Roqueville nói tới đó bèn đứng dậy, và cười và nắm tay Durieux. Durieux biết rằng chuyện đã giet, không thể hỏi hang chi được nữa, bèn kiếu từ lui ra.

Durieux đi ra tới chỗ hai người kia ngồi chờ, thì mặt mày bần hoàn lắm, nói rằng :

Nầy hai anh ! thiệt rõ ràng như vậy. Có một người lạ, giàu có ức, danh tiếng lẫy lừng, đã đem bốn triệu hai trăm ngàn quan đến hãng bạc nầy mà gởi vào số cho cháu ta.

Durieux lại thuật cho hai người nghe những lời De Roqueville nói khi nẫy.

∴

(Mai tiếp)

Le Gérant : LÊ-VAN-GÔNG

SAIGON.— IMP. DU LỤC-TỈNH TAN-VAN

TIRAGE 5.000 EXEMPLAIRES

Tirage : 2735 ex
Saigon le 11-12-1925.

CÁC PHỤ-NỮ

Các Bà thường vẫn ước ao làm sao cho con được sức-khỏe mạnh dạn, không đau ốm khi sáo, Tưởng việc ấy không khó, là vì hễ trẻ bé được chừng 8 tháng sắp lên, thì các Bà cứ mua thứ bột kêu là FARINE PHOSPHATÉE LAROUSSE mà cho nó ăn, rồi tự-nhiên nó mạnh giỏi và mập-mạp khỏi lo nó đau răng, đau phải hay đau ruột. Từ đó cứ lớn lên mãi.

Thứ bột LA FARINE LAROUSSE ở các nhà bào-chế nơi đâu có bán.

ĐẠI-LÝ Ở ĐÔNG-PHÁP
Pharmacie Principale
L. SOLIRÈNE
SAIGON

Nguyễn-văn-Thiết
QUẢN-LÝ
PHAP-VIET KHACH-LAU
Hôtel de France
Rue Catinat N° 155 — Saigon
Giá rẻ hơn các nơi

Hãng buôn E. HEUMANN

102-104, đường Mac-Mahon — SAIGON

Xin hãy hỏi mua tại hãng nầy các thứ rượu như:

Champagne hiệu CHAUVET sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu PRIEUR sec, hay là 1/2 sec.
Champagne hiệu HOLLY 1/2 sec.
Rượu bọt : CHATEAU DE BEAULIEU.
Rượu mạnh IZARRA.
Rượu mạnh PERE KERMANN.
Rượu rom hiệu BLACK HEAD RUM.
Rượu rom hiệu BRIAND.
Sirop làm bên Pháp đủ thứ CAZANOVE.
Hiệu BRIAND brandy 3 ngôi sao.
Rượu MUSCAT lại xứ *Frontignan*.
Rượu chát thứ tốt và thứ thường dùng tại xứ BORDEAU và BOUGOGNE và còn nhiều hiệu khác rất tốt như: JOURNU, BOUCHARD, TURPIN, FAIVELEY.
Chocalat có sữa bằng bột hiệu ELESCA.
Màu thiệt tốt để dùng trong nhà hiệu LA MIDINETTE.
Có tiền dẫn chữ Quốc-ngữ rất tiện
Thuốc NÉOPTOL, để trừ khử vi trùng và phòng sự vệ-sanh trong nhà.
Dầu thơm hiệu GELLÉ RIGAUD, LAMOTTE,
Nước sức tóc — Đủ các thứ.

LA
REINE DES MONTRES
DES FABRIQUES
PÉTOLAT Frères & ANGUENOT de Besançon

Les plus hautes Récompenses aux Expositions

Giá :
Một cái REINE DES MONTRES vàng 5 hue-kỹ 8 00
Một cái 10 80
Một cái 11 00
Mỗi cái đều có dây chuyền và hộp đựng.
Hãng MAGASIN UNIVERSEL.
Nhà R. CHOMIENNE.
Place du Théâtre.

ĐẠI-PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
TỰ-DO — BÌNH-ĐẲNG — ĐỒNG-BÀO

ĐÔNG-DƯƠNG PHÁP-QUỐC

NAM-KỲ THỐNG-ĐỐC

TỈNH GIADINH

YẾT-THỊ đơn xin thuận mải đấu giá đất nhà-nước.

TÊN, HỌ, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TỌA LẠC sở đất	SỐ miếng đất	SỐ tờ bọa đồ	SỐ SÀO MẪU	NÓC NỮ
Ngân-hàng Đông-pháp	Phú-nhuận Dương-hòa-thượng	116	2*	0 08 26	
		119	2*	0 16 30	
		124	2*	0 13 40	

VIỆC TRANH CÃNG VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo thể lệ điều 26 lời nghị định ngày 27 Décembre 1913 và điều 46 nghị định ngày 11 Novembre 1914, việc tranh cãng và kêu nài về các đơn xin trên đây, phải tỏ nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết-thị nầy, và nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Giadinh.

Giadinh, le 25 Novembre 1925.
L'Administrateur,
Signé : GUILLIÉRET.

NHẢY XUỐNG GIẾNG MÀ TỰ-TỬ

Đêm 28 Novembre vừa rồi ở trong thành, tại trong hộ đường Bộ-binh ở dưới cái giếng có một người con gái mười chín tuổi chết đắm.

Người con gái ấy là con một vị quan thuộc viên của Chánh-phủ Nam triều, vốn là giòng kim chi ngọc diệp, song chẳng biết bởi cớ gì mà lại nhảy xuống giếng tự tử trong lúc ban đêm, mãi đến sáng ngày 29 Novembre thì người ta mới thấy. Oan khổ thay một người con gái đang thanh niên mà vô cớ lại đi tự tử một cách phi-mạng như thế ai nghe lại chẳng thương tâm, mà nghe đâu cô nầy cũng có một nỗi bất bình nên mới liều mình mà tự tận.

Cứ như những lời dị nghị của người ta nói về sự bất-hạnh của cô nữ ấy, thì người nầy nói rằng vì cha mẹ ép duyên gả cho người không hiệp ý, nên cô ta không hằng lòng; người kia lại nói rằng vì nỗi cha ruột mẹ ghẻ mà cô ta phải lắm nỗi đau đớn xót xa nên mới liều mình như vậy. — Người nói thế nầy kẻ nói thế kia chẳng biết sự thiệt thế nào mà chắt tưởng rằng «*đèn nhà ai nấy sáng*» mà sinh con ai dễ sinh lòng.

Nay cứ lấy bình tình mà nói thì sự tức giận nó thường làm cho người mất cả trí khôn chẳng biết đều gì hơn đều gì thua mà tính liệu, bỡi vậy mới có lắm người chết uổng mạng mà nghĩ lại có đáng chết ở đâu. Mỗi khi nghe người nầy chết vì nghiệp thắt cổ, người kia chết vì nghiệp trầm mình, lại có người uống thuốc độc mà chết hoặc đâm chém lấy mình mà chết, song xét ra thì chỉ bỡi một chút bất bình. Như thế là bỡi người không có tánh cương đoán không có biết tự chủ lấy mình thiệt cũng nên tiếc thay.

Ôi sách có câu : thân thể phát phu thọ chi phụ mẫu hãi cảm hủy thương, nghĩa là da tóc thân thể đều là của cha mẹ cho ta chẳng khi nào dám phá hại đi vậy, mà có người nỡ đem thân thể mà tự sát thì thật là vô ích quá.

CUỐN TẠP-CHÍ CỦA HỘI KHUYẾN-HỌC

Cuốn Tạp-Chí nhứt của hội Khuyến Học chẳng bao lâu sẽ xuất bản.

Vị nào có cần dùng, xin gởi thơ cho M. Trần-quang-Nghiêm phó hội-trưởng ấy, ở đường d'Espagne số 200 Saigon.

MUỐN BÁN

MIẾNG ĐẤT, Eden Cinéma Cholon đường Tổng-đốc-Phương

Ai muốn mua xin đọ nơi báo quan Lục-Tỉnh Tân-Văn thương nghị

SÁCH KHUYẾN-SĨ-CA

Sách «Khuyến-si-ca» của ông Lê-trung-Thu làm mới in ra lần thứ ba. Quyển sách nầy có Hội-đồng khảo-duyệt nhận-dụng theo lời nghị ngày 1er Mai 1922, in ra hai lần trước bán hết. Là một quyển sách dạy về phong hóa lễ nghi, rất có ích cho mấy vị giáo-viên và cho trẻ em mới khởi bước đầu trong đường học-vấn.

Có bán tại Imprimerie de l'Union, 157, Rue Catinat, Saigon.

Giá một cuốn..... 0$50

DANH BẤT HƯ TRUYỀN

Thật là danh bất hư truyền ! Danh bất hư truyền ! Tại đường Thuoroude, môn-bài số 2 (Cholon) có một vị Tiên - sanh hiệu là Kim-phước-Điền chuyên về một nghề xem tướng, toán mạng, và xem địa lý, nói đâu trúng đó, ứng nghiệm như thần. Thật rõ là đại-tôn-gia, đại-danh-gia về giới-nghệ thuật.

Tôi vẫn có nghe danh đã lâu, nhưng cũng chưa dám tin. May nhờ kỳ tháng giêng năm ngoái, tôi nhân rảnh việc, đến gọi đến đặng thử xem tuổi-nhẫn của tiên - sanh thế nào. Tiên-sanh xem tướng cho tôi rồi bèn đoán chắc trung tuần tháng tư thời tôi sẽ có sự kinh-hiểm (sự hiểm đây là kinh ghê). Lúc đó tôi cũng còn bán tín bán nghi ; chẳng dè khi tới tháng ấy tuần ấy, tôi đang đi giữa chợ mới Saigon, xảy dụng cái xe hơi, bị thương nơi chơn tả. Cũng may là tránh khỏi, bằng không ắt tánh mạng nan tồn. Chừng đó tôi mới rõ tiên - sanh định-đoán chẳng lầm. Lại còn một đều đáng khen nữa, là tiên sanh đoán bịnh đều trể của tôi không qua khỏi 10 ngày ; quả nhiên mới bảy bữa nó đã tạ-thế. Cũng còn chẳng biết bao nhiêu việc đáng khen nữa, song kể chẳng viết. Nhơn vì mến tài giải-nghệ thuật của Tiên - sanh nên xin cả mấy lời quê kịch cả gai rằng giới-thiệu.

DƯƠNG-VĂN-NHI
Cang tang

CÁCH LÀM THIẾT HAY

Muốn ở nhà làm một lít rượu bổ, nhằm chẳng chi khó. Lại đáng tiền thuốc mua một chai Quintonine *đem về hòa trong một lít rượu chác. Liền đó, qui-tử sẽ có một thứ rượu bổ, uống nào bổ khi huyết, bổ gân cốt, chẳng thứ nào bằng. Vì* Quintonine *có chất Quinquina, Kola, Coca, Gentiane và Glycérophosphate de chaux. Nó hay gặp năm chất cốt Quinquina, mùi lại thêm thơm điệu.*

Giá mỗi chai.. 0$80
Có trữ bán tại Pharmacie Solirène, Saigon.

THUỐC TRỊ BỊNH
ĐAU MÌNH VÀ ĐAU LƯNG

Những bịnh đại-khái mà chúng ta thường đau là : Đau lưng, đau rêm cả mình, đau thốc ngan lưng, đau trệu gân cả, đau gân hông, đau hay là sưng lắc-léo, bịnh hậu và lại sự cảm mạo nó làm cho nhức đầu, đau gân cốt, thì cũng trong bịnh tiêu tiện mà ra.

Vậy thì thuốc PILULES FOSTER trị nhứt khác mấy bịnh ấy, nó trị hết đau lưng, đái thông và nó bổ thận.

Thuốc nầy uống nó vô hại và thấy các bịnh đều thuyên giảm tức thời, nó lại làm cho mau mạnh dạn.

Chuyên nghề chế thuốc FOSTER tại đường Saint-Ferdinand, Paris — 17.
Có trữ bán tại nhà thuốc L. SOLIRÈNE

RƯỢU BẠC HÀ GET
PIPPERMINT
GET

ĐÔNG-PHÁP CÓ MỘT!

KIỂN XEM SÁCH CỦA PHÁP-QUỐC VÀ CHÂU-MỸ-QUỐC
+
LÀM KIỂN SỬA KIỂN

SẢN SỐ THỨ CỦA MẮT GIÁ ĐỒNG BỘC MẮT TỰ-NHIÊN ĐƯỜNG THỨ MẮT ĐƯỢC

Bán Kiển đo theo toa Lương-y kỹ-lưỡng.

XƯỞNG RIÊNG LÀM KIỂN THEO Y-KHOA

CỦA NHÀ THUỐC CHÁNH L. SOLIRÈNE
Ở NGANG NHÀ HÁT TÂY
SAIGON

Tổng-lý : Ông G. SERRENY, điều-nghệ về nghề kiển mắt. Có cấp bằng tại Thành Paris.

Có BÁN : Máy học-lình — Ống dòm — Ống kính-hiển-vi — Ống kính-thử-chiếm.
Các đồ khí-dụng đồng-đẳng

KIẾN MẮT "CRISTAL AMERICAIN"

Kiển "Cristal Américain" của chúng tôi bán, trông theo coi mắt, xem tỏ hơn, sáng hơn kiển thường bốn chục phân. Dùng mang đọc sách, viết hai luôn giờ nầy sang giờ nọ mà chẳng chút mệt mắt.

Mang trong giữa ánh-sáng mặt trời rất mát, chẳng lóe mắt mà vật mình xem cũng chẳng đổi màu.

Mỗi cặp kiển có cho giấy bảo-kiết năm năm.

Cho kẻ nào mà cần phải dùng hai thứ kiển (kiển xem xa và kiển trông gần), chúng tôi lại có chế thứ kiển riêng hai ốp, nhưng chẳng thể biết được. Dùng một cặp mà xem xa gần đều đặng không cần phải có hai cặp.

Gọng xuy-vang của Mỹ-Quốc cũng tốt như gọng vàng thiệt vậy, bảo kiết trong mười hai năm.

Phải ngừa thuốc giả

Kính lời lộ với trục-châu chư-tôn được rõ : những các thứ thuốc Cao-đơn-hườn-tán, của bổn đường đều là thuốc của ông lương-y VI-TỂ-SANH *bổn thân ra công chọn lựa các thứ dược nơi mấy danh sơn, mà chế luyện cho được tận thiện tận mỹ, rồi mới đem ra mà cứu chúng giúp đời, dùng hình ông phật mập mà làm kỳ hiệu. Xưa nay cứu sống mạng người, lấy số ngàn muôn mà kể cũng hoàn cầu thấy đều xưng danh tụng đức, thiệt, bằng đườn mừng chẳng xiết chi.*

Chẳng dè mới đây lại có kẻ gian nó giục đồ tư lợi, chẳng kể lẫn nhơn hại mạng, nên nó dùng các thứ thuốc rất xấu hèn mà chế ra các thứ cao-đơn-hườn-tán đều nói nhãi theo hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG, *nào là* (THIÊN . . . ĐƯỜNG) *hay* (TIÊN . . . ĐƯỜNG) *vân vân . . . và làm những bao, những hộp, những vỏ giống tựa tựa như của bổn đường vậy mà gởi bán khắp nơi xong hãy xem cho kỹ thì ắt biết giả chơn.*

Vậy từ đây nếu chư-tôn có mua thuốc của bổn đường thì phải nhìn cho kỹ chữ hiệu NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG *và hình ông phật mập thì mới khỏi lầm đồ giả mạo.*

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG,
86, rue de Canton 38, CHOLON.
Chủ nhơn cẩn cáo

PHÒNG TRỒNG RĂNG
VINCENZI
Quan Tấn-sĩ Lương-y MALZACH ở Paris

Chuyên nghề trị bịnh đau họng và răng. Trồng răng vàng và các thứ
Dây thép nói 371
Số hiệu 22 đường Lagrandière
Khám bịnh từ 9 giờ đến 12 giờ mỗi bữa và đến chỗ kỳ hẹn

VIN TONIQUE
ET
BI-NUTRITIF
Du Docteur RIP

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIP chế ra

Thứ thuốc rượu nầy là vị thuốc bổ hay gây cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là người nhiều tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao tinh lực suy giảm, vội thấy ngày xuân đã thôn mộng, nếu uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cứ lâu thanh-tráng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đờn-bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, những kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ làm bồi da thịt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

GIÁ MỖI VE LÀ BA ĐỒNG BẠC

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây ở đường Marins số 190-192.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinoise 190-192, Rue des Marins Cholon

XE MAY ĐẠP
CỦA HÀNG M. CAFFORT
HIỆU
« ALCYON »
KHÔNG BỊ THUA AI

Đua đường trường cùng là đua tại trường thì hiệu ALCYON lấu lắt giải nhứt luôn luôn.

Kỳ 24 Mai 1925. cuộc đua Saigon — Hanoi — Saigon 80 km M. Didou hạng nhứt cỡi xe ALCYON

Kỳ 10 Mai 1925. cuộc đua tại trường đua:
1.000 thước M. Callecourt hạng nhứt cỡi ALCYON
10 000 thước M. Trau-vay-Chanh hạng nhứt cũng cỡi ALCYON

M. CAFFORT.
N° 23, 25, 27, Rue Catinat — SAIGON

COI CHỪNG....

TẠI CÔI ĐÔNG-PHÁP NÀY CÓ MỘT
BẢN ĐỦ THỨ KIỂU

Cộng vàng, mạ vàng, dầu mỏi thiệt và giả.
Kiểu cho những người đi xe hơi đứng.
Thứ thiệt dài, không bể (hiệu Triplex).
Ống tròn, thứ trong như ngọc; kiểu lấy lửa.
Hàn thử biểu (Thermomètre) và ẩm tinh biểu (baromètre).
Kiểu cho những người cận thị, con mắt lờ và những người có bệnh đau con mắt.
Có thứ trắng và thứ màu, để mang đi nắng.
Có thứ chế riêng, nhẹ nhàn, để cho những người con mắt kéo mây và những người cận thị nhiều.
Có thứ kiểu hai mặt, để coi xa và coi gần.

Giá gọng bằng đồi thiệt, giá từ..... 4 $ 50
Giá gọng xi vàng, giá từ..... 2 00
Giá gọng nickel, giá từ..... 0 60
Kiểu mang đi nắng, giá từ..... 0 80
không có kiểu

COI CON MẮT KHÔNG ĂN TIỀN
ĐẠI DƯỢC PHÒNG L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây.
SAIGON

HÃY CHO CON MÌNH DÙNG
BỘT SỮA HIỆU
NESTLÉ

Hậu nhựt nó sẽ trở nên con người mạnh bạo và mập mạp.

Tại hãng Nestlé môn bài số 35 đường Mac-Mahon có cho kiểu bột sữa và quyển sách chỉ rành cách dùng bột ấy.

Thuốc hoàn
NIRVA
Trị bịnh
bỏ Nha-phiên rất thần hiệu
Nó thế cho thuốc Solution R
của ông HOLBE

TRỮ BÁN TẠI TIỆM THUỐC
L. SOLIRÈNE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

MỐI CẢM TÌNH ĐỐI VỚI QUAN ĐỐC-HỌC BLANC sắp về nghỉ bên Qui-quốc

Nghe tin quan Đốc-học (Trà-vinh) là M. Modat Blanc vì qui thể bất an nên sắp về nghỉ bên Qui-quốc.

Chúng tôi là giáo học nội tỉnh cả mấy người chẳng có ai mà chẳng đem lòng thương tiếc ngài hết sức.

Vì ngài là một ông quan lão thành, tánh nết ôn hòa vui vẻ, hiền lành, từ tế, rộng rãi; hay thi thử kẻ làm tôi khi làm lỗi. Nhứt là ngài bổn tánh công bình, chánh trực.

Kể từ ngày ngài được thuyên bổ lại Trà-vinh đến bây giờ, Ngài tỏ chức biết bao nhiêu điều công ích.

Những là giúp sức cho M. Chưởng tập thành (Internat Ngư-Chưởng).

Những là ngài đi cổ động, quyên tiền mấy ông cự phú trong tỉnh mua được một cái máy hát bóng để riêng cho các trường trong tỉnh dùng.

Nào là ngài xin cất thêm trường, xin thêm thầy, mở rộng thêm lớp nơi trường tỉnh, cùng làm nhiều việc khác nữa kể không siết. Dầu đấy đều vẫn vang từ tế thấy đều nhờ công sức sáng của ngài cả.

Ngài thật là siêng năng, cần cù nên sự học hành của trẻ em trong tỉnh mấy năm nay phát đạt một cách lạ thường. Như năm rồi tỉnh Trà-vinh có đến mấy mươi sĩ-tử thi đậu văn bằng sơ học pháp việt (Certificat d'études primaires franco-indigènes). Ngài nang đi viếng trường nầy sát trường no. Nên chi trong thôn hương thôn tuy là xa ngài mặc dầu chớ cũng chẳng có một ông giáo nào dám bơ thờ việc dạy dỗ.

Ấy cũng vì cảm ân đức ngài mà phải lo trọn trách nhậm như thế chớ chẳng phải thấy ngài dễ mà dám hẫn hờ cùng bổ bê thừa phận.

Nay ngài vì có bịnh phải hồi Qui-quốc dưỡng an thì chúng tôi phải xa ngài trong một khoản khá lâu. Chẳng biết có ngày nào cùng gặp gỡ ngài như trong mấy năm rồi đây nữa chăng. Nên phần đông trong hàng giáo chức và nữ giáo viên tỉnh chúng tôi cũng đồng một ý kiến như nhau. Vì mối cảm tình đối với ngài và qui phu nhân (cũng tử tế vui vẻ như ngài vậy) bấy lâu nay lai láng, mà chẳng biết lấy chi đền đáp..... Nên có mấy lời quê kịch gọi rằng ca-tụng công đức ngài và qui phu nhân vậy.

Tiện đây chúng tôi cầu xin ngài và quí-quyến đi đường dặng bình lặng sóng êm; và cầu chúc luôn cho ngài với qui quyến về cố quốc cho dặng bổn chữ Khương-ninh phước-thọ.

NGÔ-THUẬN-MỸ
thay mặt cho tất viên giáo học kính đốn

NÀ LÀY

Dễ có nhiều chỗ gói thơ khen nà lấy là có ích lắm. Nhà có tiêu ở vườn nhờ nó mà ăn trộm không dám léo hánh, lại nhiều chỗ có khoe rằng có bắn ăn cướp trong thương phải bướm. Ghe buôn ban đêm có nà thì bỏi phải lánh xa. Bổn-hiệu bây giờ có bán một thứ nà có máy có dưới như sáng bán lẻ và đi xa lắm – 3 $ 80 một cây, tiền gởi riêng tây xa gần.

BÙI-QUANG-NHO, Bentre.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

Bán tại Imprimerie d. l'Union, 167, Rue Catinat - Saigon

Sĩ-Hữu Bá Hạnh dạy phong-hóa lễ nghi cho con trai, mỗi cuốn..... 0$50
Âu-Viên Tất Đạo dạy phong-hóa lễ nghi cho con gái, mỗi cuốn..... 1.00

Hai quyển sách nầy của ông Trần-phong Sắc soạn ra đã được Hội-đồng khảo duyệt nhận dùng. Sự hữu ích của hai quyển sách nầy chẳng cần phải nói ra, chỉ xin trích trong mỗi cuốn ra đây, một đoạn tựa của soạn giả:

Sĩ-Hữu Bá Hạnh

In đôi quyển để dạy trai rất dễ.
Mua ít tiền mà cho trẻ đăng nên.
Vệ sanh 31 cách, giữ nền.
Lời thì 100 bài, sửa nết.
.....

Âu-Viên Tất Đạo

.....
Trước dạy nệ sanh làm gốc,
Sau khuyên xử tiết nộ làng.
Dạy qua xuất giá bề chàng,
Trăm điều đã đủ đời đàng trọn.
.....

Nhà hàng Rotonde
SAIGON

Monsieur Arthur Walthausen, *chủ nhà hàng Grand Hôtel de la Rotonde, đường Catinat, số 2, kính lời cho qui khách Annam đặng rõ rằng, nhà hàng Rotonde rất vui lòng chịu lãnh những: Đám tiệc, bắt luận ít nhiều, hoặc ở Saigon, Cholon, Gadinh, hay là ở lục tỉnh, nhà hàng Rotonde cũng đều lãnh hết cả.*

Monsieur Arthur Walthausen *cũng có giao quyển cho thầy ký-lục của ông là M. HỒ-VĂN-ĐƯỢC đặng phép thương nghị cùng qui ông, những món ăn, thứ rượu cùng giá cả mỗi món.*

Như qui ông ở xa, mà muốn thương nghị về đám tiệc, thì xin viết thơ cho M. HỒ-VĂN-ĐƯỢC thì M. HỒ-VĂN-ĐƯỢC sẽ vui lòng hỏi ý ấn lập tức, hay là đến nhà hàng Rotonde mà thương nghị càng dặng.

Xin mời qui ông, đãi thử nhà hàng Rotonde một lần, thì mới rõ cách đãi đằng, sắp đặt và giá cả mọi việc.

Chắc là qui ông sẽ đặng toại lòng.

Con như ở Lục-châu, bắt kỳ là đám tiệc chi chi, mà muốn sắp đặt cho trang hoàng, theo cách thức sang trọng thì xin viết thơ cho Monsieur Walthausen *thì Monsieur* Walthausen *sẽ sắng lòng chẳng nệ xa gần, đến lại chỗ mình giáp mặt cùng thương nghị.*

MỚI XUẤT BẢN

Sách:

Học Annam (Abrégé de Grammaire Annamite) par P. Ký . 1 $ 60
Fe thơ (tome I) par P. Ký . . . 1 00

Tiểu thuyết:

Chuyện lạ thường (trinh thám tiểu thuyết) par Trương-quang-Tiền 0 25
Cũng vì tình (tiểu thuyết tây) dịch giả Mme Lê-thi-Tuyến. 0 25

Bán tại nhà in Union, 167 Rue Catinat Saigon

SÁCH CÓ ÍCH

Quan Y-khoa tấn sĩ SARRAMON làm mới rồi cuốn sách DƯỠNG-SANH dịch ra bằng chữ Quốc-ngữ, in có nhiều hình để cắt nghĩa trong các chứng bịnh và cách điều trị. Thật là một quyển sách có ích cho mỗi người. Ước ao sao mỗi nhà có một cuốn để coi theo đó mà phòng bịnh hoạn và cách vệ sanh hễ lấy làm qui lắm.

Á mỗi quyển..... 1 20 | Phụ thêm tiền gởi... 0 20

CÓ TRỮ BÁN TẠI
NHÀ IN L'UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA
167, đường Catinat — SAIGON

Giờ tắm hầu kề. Bề lặng nắng chang chang!
Cuộc vui chơi nơi bải biển. Thoán bườm lược ngoài khơi
NGƯ ÔNG KẺ BẢI HẠT
Dưỡng ấy thì *BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA*, há chẳng nên mượn máy « *KODAK* » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « *KODAK* » nơi chỗ làm Đại-lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
ở ngang nhà hát tây, Saigon

Bổn hiệu rất vui lòng đem đủ các kiểu re cho chư-tôn chọn lựa

Feuilleton n° 53

NẶNG NGHĨA PHẢI CAM

« Tuần rồi lội ngang qua xóm, Nhưng biếu kẻo làm đa cực đồng. Trách chi những khách mã hồng. Thường hay mắc phải vào vòng trước chuyện »

HỒI THỨ V

(Tiếp theo)

Đoạn tử đó chàng nằm vùi, trốt một đêm mê-man không hay không biết chi tất cả. Thấy vậy, Ngọc-Sương lấy làm bối-rối trong lòng; thì mới vui cười ngả-ngớn đây, mới cùng nhau vầy lại ăn cơm đây, cớ sao bỗng-không bây giờ lại nằm mê-man tàn-tịch. Nàng bèn lật-đật lớp hối trở-ở đi rước thầy, lớp nàng chạy tìm mua thuốc. Song nàng cũng ngỡ rằng chẳng chi khác lạ hơn là vì trúng gió cảm mạo sơ-sài, hễ thuốc-men uống chừng đôi bữa thì thấy hết! Mà thật, trong một đêm đó, kẻ sáng ra chàng cũng chối-hỏi như thường, tuy rằng không sốt-sắng vui-vẻ tươi-cười, chớ cũng ráng đi làm việc được.

Có dè đâu chiều lại Trần-nghĩa-Sĩ đi làm về, sắc mặt dáo-dác, ráng thay xiêm đổi áo xong rồi liền ngả xuống vàng mà nằm liều, bỏ cơm bỏ nước. Giây phút chàng lại phát trở như chứng hồi hôm, ban đầu thì lạnh sau nóng; kể qua đến 9 giờ bịnh lại càng thêm trọng, mãn chiếu mãn giường, cười mê nói sản. Ngọc-Sương cũng hết sức chạy kiếm thuốc nấy, mua dầu nọ, lớp uống trong lớp xức ngoài, mà cũng vẫn tro-tro không thấy thuyên-giảm chút nào; cứ một chập thì cười, một lát thì nói như thường điên dại.

Bấy giờ Ngọc-Sương mới bỡn-loạn tâm thần, nhưng biết sao, chỉ có chạy ra chạy vào mà chịu trả; đợi rạng ngày rước lương y đến điều-trị. Mà khổ thay, thầy coi mạch thì nói chẳng có chi, uống một thang thì hết, mà bịnh thì càng bữa lại càng thêm; hễ hết chứng nầy lại trở qua căn khác. Đã vậy, ban đầu còn ráng gượng ăn được năm ba muỗng cháo cầm chừng, cách ít bữa sau bỏ liều, cứ nằm thim-thíp không dạy không trở. Có khi chàng nằm ngó Ngọc-Sương một hồi rồi vùng sa nước mắt, dường như biết trước rằng chẳng thể nào sống đặng. Trời ôi! thấy vậy xi dễ cầm lòng, dừng nói chi đến nàng mà chẳng chen ca giọt lệ; song dầu vậy cũng ráng gượng ăn dạ sầu riêng mà kiếm lời vỗ-về khuyên giải.

Một hôm đêm khi, chính là trong đêm chàng lâm bịnh đến hôm thứ tư, Ngọc-Sương đang ngồi một bên giường mà sân-sóc, đề phòng khi chồng có cần việc chi sai khiến. Trời càng khuya lòng nàng càng thổn-thức, nữa lo nữa sợ phập-phồng, chẳng biết bịnh chồng đến bao giờ cho giảm. Bỗng-nhiên chẳng biết cớ sao mà nó bắt buồn-ngủ lạ kỳ; cũng chẳng phải tại thức nhiều đêm mà buồn-ngủ. Vì hễ nàng ra khỏi ngoài thì cũng tỉnh-táo như thường, mà đến chừng trở vào trong, ấy là chỗ chồng nằm, nó lại bắt dít-kèn đôi mắt. Thật thì Ngọc-Sương không rõ duyên-cớ tại sao, song cũng ráng gượng đi ra đi vào cho khuây-lần.

Vừa đến dậy, đồng-hồ gõ một giờ, Trần-nghĩa-Sĩ thình-lình vùng kêu Ngọc Sương vào bảo chuyện. Ngọc-Sương nghe liền bươn bả chạy vào, thấy chàng đang chống tay ráng gượng ngồi dậy, miệng lại cười hì trong lòng nàng đã có vẻ vui mừng, ngỡ là trúng nhằm mặt thuốc nên bịnh lần-lần giảm. Chẳng dè, chàng vừa ngồi dậy, chưa được một phút đồng-hồ liền ngã xuống mà nằm lại như cũ. Ngọc-Sương thấy ý chồng muốn ngồi dậy để chuyện vẫn nên cũng vội-vàng leo lên rằng đỡ dậy. Ngoài ra, lúc bấy giờ xem sắc mặt chồng lại có vẻ hân-hoan như người không đau không đớn chi cả; nàng lại càng phởi-phở lắc lò ng, thầm nói rằng: Chắc làm gì nội ngày mai dậy chồng mình, cũng ra vào chuyện-vẫn được. Thế mà có hay đâu sự tưởng của nàng thì vậy mà thật không phải vậy. Trần-nghĩa-Sĩ dậy rồi, liền ngó nàng một chập vùng sa nước mắt nói:

« Nầy em, bịnh của qua chắc chẳng thế nào sống được, không đêm nay thì rạng ngày mai, mà nếu có rạng lắm thì cũng nội ngày mốt, làm gì cũng một thác chớ chẳng còn. Vậy nên đêm nay qua ráng gượng dậy mà trối để ít lời, dừng thuốc-men làm chi cho thêm tốn tiền mà chẳng ích..»

(Mai tiếp).